

RIIGI TEATAJA

Nr. 5.

18. jaanuaril 1938.

Nr. 5.

- Art. 23. Ülikoolide õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus.
24. Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse täiendamise seadus.
25. Tööliste töölepingu seaduse muutmise seadus.
26. Riigimetsateenijate kogude põhikiri.
27. Isikutunnistuste ja passide määruse muutmise määrus.
28. Korraldus firma „Chr. Jensen“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korralduse kehtivuse kaotamise kohta.
29. Teadaanne Eraettevõtete Ametnikkude Koja heaks võetava maksu kohta.
30. Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise juhend. — Vormid.
31. Avalikkudel ja hädaabitöödel töötavatele tööliste tasu maksmise määrus.
32. Riigihoidja, Peaministri ja Riigikantselei vabateenijate koosseisu täiendamise määrus.
33. Otsus esitamiskirjadele antavate allkirjade andmise kohta.
34. Otsus Valimiste Peakomitee pitseri kohta.
35. Otsus Valimiste Peakomitee kandidaadi esitamiskirja esindaja volikirja teksti asjus.

23. Ülikoolide õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 12. jaanuaril 1938.

§ 1. Eesti Vabariigi Tartu Ülikooli ja Eesti Vabariigi Tallinna Tehnika-ülikooli õppejõududele makstakse:

1) palka — riigiteenijate üldpalgaredeli järgi järgmiselt:

	1. rajoon.	2. rajoon.
korralisele professorile	340 kr. kuus	320 kr. kuus
erakorralisele professorile	290 „ „	270 „ „
adjunktprofessorile	260 „ „	240 „ „
prosektorile, astronoom-observaatorile, õpetatud aednikule, õpetatud sepale ning kriminalistika õpetajale	185 „ „	180 „ „
eriainete õpetajale ja instruktor-assistendi- le	170 „ „	165 „ „
lektorile ja vanemale assistendile	155 „ „	150 „ „
nooremale assistendile	120 „ „	115 „ „

2) teenistusvanuse ja ametisõitude tasu, lasteabiraha ja arstiabi — ühis-
tel alustel riigiteenijatega;

3) tasu eksamite eest eksamimaksudest laekuva summa piirides ülikooli
valitsuse määramisel ja Haridusministri kinnitamisel;

4) lisapalka:

rektorile	72 kr. kuus
prorektorile, üliõpilaskonna kuraatorile, dekaanile ja pedagoogilise instituudi juhatajale (kuni viimase ame- tisse seadmiseni didaktilis-metoodilise seminari juha- tajale)	50 „ „
prodekaanile	40 „ „
teaduskonna sekretärile ja määraliste abiõppejõudude, ülemääraliste õppejõudude ja dotsentide esindajale üli- kooli valitsuses ning üliõpilaskonna kuraatori abile . . .	30 „ „
Pasteuri instituudi juhatajale	18 „ „

Vabariigi Presidendil on õigus lubada ülikooli valitsuse ettepanekul
välismailt kutsutavaile õppejõududele maksta lisapalka kuni 50% § 1 p. 1
ettenähtud normidest ning nendele tasuda reisi- ja ületulemiskulud ja, kui nad
on kutsutud kuni 5 aastaks, kokkulepitud tähtaja lõpul toetust tagasisõiduks
kuni 3 kuu palga suuruses.

§ 2. Rektoril ei ole kohuslikke loengutunde, prorektor ja üliõpilas-
konna kuraator on vabastatud $\frac{2}{3}$, dekaan, prodekaan ja pedagoogilise insti-
tuudi juhataja $\frac{1}{2}$ ja teaduskonna sekretär $\frac{1}{3}$ kohuslikkudest loengutundi-
dest, aluseks võttes Ülikoolide seaduses ettenähtud normid.

Üle normi peetud loengute eest omal õppekohal makstakse neile lisa-
tasu $\frac{1}{24}$ aasta-põhipalgast nädalatunni eest semestris. Üle normi peetud
loengute eest saadav tasu koos § 1 nimetatud lisapalgaga ei või tõusta üle
 $\frac{1}{2}$ põhipalgast.

§ 3. Määralistest professoritest ei või Eesti Vabariigi Tartu Ülikoolis
olla rohkem korralisi professoreid kui 75 ja korralisi ning erakorralisi profes-
soreid kokku mitte rohkem kui 95. Eesti Vabariigi Tallinna Tehnikaülikoolis
ei või määralistest professoritest korralisi professoreid olla rohkem kui 16 ja
korralisi ning erakorralisi professoreid kokku rohkem kui 18.

Erandina võib üle selle piiri määraliste professorite edutamist lubada
Vabariigi Valitsus, selleks eelarve korras tarvilikke krediite nõutades.

Korraliste ja erakorraliste professorite arvu jagunemise üksikute teadus-
kondade vahel ülaltoodud piirides otsustab ülikooli valitsus Haridusministri
kinnitamisel.

§ 4. Määralistele ja isiklikkudele professoritele, kes ajutiselt täidavad
kõiki kohuseid mingil teisel vakantsel või tegelikult täielikult või osaliselt
vabal õppekohal, makstakse selle eest tasu kuni 50% täidetava koha palgast,
kuid mitte rohkem kui 50% täitja palgast; üksikute tundide eest aga vasta-
valt $\frac{1}{24}$ aastapalgast nädalatunni eest semestris.

§ 5. Õppeülesandetäitjale teaduslikkudes ainetes makstakse tasu 1. rajoo-
nis 300 krooni ja 2. rajoonis 285 krooni esimese nädalatunni eest semestris
ja 1. rajoonis 200 krooni ja 2. rajoonis 190 krooni iga järgneva nädalatunni
eest semestris.

Õppeülesandetäitjatele mitteteaduslikkudes ainetes makstakse 1. rajoo-
nis kuni 170 krooni, 2. rajoonis kuni 160 krooni nädalatunni eest semestris.

Õppeülesandeid võib määrata ühele isikule kuni 6 nädalatundi semestris juhtumil, kui sellega korraldatakse õppetööd vakantsel õppekohal, muil juhtumel mitte rohkem kui 4 nädalatundi semestris.

§ 6. Keskkooli-ainete metoodika-õpetajaile makstakse tasu 1. rajoonis 250 krooni ja 2. rajoonis 240 krooni nädalatunni eest semestris selleks igal aastal eelarve korras nõutavast krediidist.

§ 7. Noorematele abiõppejõududele makstakse tasu § 5 ettenähtud alustel kuupalga näol.

§ 8. Kui õppeülesannet või noorema abiõppejõu kohuseid täidab isik, kel on dotsendiõigused, arvestatakse õppeülesande eest 10 % lisatasu. Titulaarprofessorile makstakse õppeülesande eest lisatasu 20 % ulatuses.

§ 9. Professori ja eriainete õpetaja kohusliku õppetöö ülemmääraks on 8 teoreetilist tundi nädalas ja peale selle vastavate sunduslikkude praktikumide juhatamine õppekava kohaselt. Loengute eest oma õppekohal üle selle normi võivad nad saada lisatasu teaduskonna põhjendatud ettepanekul ja ülikooli valitsuse määramisel, kusjuures tasu makstakse $\frac{1}{24}$ nende aastapalgast nädalatunni eest semestris.

§ 10. Praktilised tunnid arvestatakse käesoleva seaduse § 4—9 ettenähtud juhtudel vastavaiks 75 % teoreetilistest loengutest ja õppetundidest.

§ 11. Lektoritele makstakse tundide eest, mis nad annavad üle 6 nädalatunni, lisatasu 48 krooni nädalatunni eest semestris.

§ 12. Tartu Ülikooli Raamatukogu juhatajale makstakse vastavalt tema kvalifikatsioonile Ülikooli Valitsuse määramisel ja Haridusministri kinnitamisel tasu kas erakorralise või korralise professori palga suuruses.

§ 13. Kodumaal õppivale ülikooli teaduslikule stipendiaadile makstakse stipendiumi 90 krooni kuus ja välismaal õppivale — ühes reisikuludega — kuni 750 krooni kuus, mis makstakse välja vastava välisriigi või mõnes muus kindlas valuutas. Kuupalju nimetatud määrast võib stipendiaatidele lubada üksikutes välisriikides, määrab ülikooli valitsuse ettepanekul kindlaks Haridusminister kokkuleppel Majandusministriga. Peale selle saavad stipendiaadid lasteabiraha riigiteenijatega ühistel alustel ja määral.

§ 14. Ülikooli abiassistentidele, ametnikkudele, tehnilistele abijõududele ja teenijatele makstakse peale koosseisus ettenähtud palga, teenistusvanusetasu, ületunni- ja ametisõitute tasu ning lasteabiraha ja arstiabi vastavalt riigiteenijatele ettenähtud normidele.

II.

Käesolev seadus jõustub 1. jaanuarist 1938. Samast ajast kaotavad kehtivuse Tartu ülikooli õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus (RT 37 — 1935, RT 34 — 1936, RT 92 — 1937) ja Eesti Vabariigi Tallinna Tehnikainstituudi õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus (RT 55 — 1936 ja RT 92 — 1937).

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

K. Päts
Riigihoidja.

A. Jaakson
Haridusminister.

24. Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse täiendamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 12. jaanuaril 1938.

Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seadus (RT 83 — 1937) täiendatakse järgmiselt:

Asutise- ja ametinimetus	Aste	I rajoon		II rajoon		Täiendused
		Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
Riigihoidja, Peaminister ja Riigikantselei.						
III. Riigikantselei.						
A. Sekretariaat.						
Nõunik	I	1	360	—	—	Korter, küte, valgustus
Peasekretär . . .	III	1	320	—	—	
Majavalitseja . .	XI	1	220	—	—	Korter, küte, valgustus
Käsundusametnik	XV	1	185	—	—	
Käsundusametnik	XVI	4	170	—	—	Korter, küte, valgustus
Käsundusametnik	XVII	1	155	—	—	
Käsundusametnik	XVIII	3	140	—	—	
Käsundusametnik	XX	1	120	—	—	
Käsundusametnik	XXII	2	100	—	—	Ühele korter, küte, valgustus

Käesolevat seadust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 1938.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

K. Päts
Riigihoidja.

K. Selter
Majandusminister.

25. Tööliste töölepingu seaduse muutmise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 12. jaanuaril 1938.

I.

Tööliste töölepingu seaduse (RT 83 — 1936) § 37 muudetakse ja panakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 37. Tööliste palgast võib maha arvutada ainult järgmisi summasid:

- 1) administratiivkorras sissenõudmisele kuuluvad summad;
- 2) kohtu-täitelehtede põhjal tasuda tulevad summad;
- 3) palga arvel ettemakstud summad;

- 4) võlad, mis tekkinud § 36 ettenähtud korras avatud tööandjate kauplustest toiduainete ja hädavajalikkude tarbeainete võlgu ostmisega;
- 5) tööandja ja töölise vahel töölepingus kokkulepitud korteri üür ja kütte- ning valgustuskulud;
- 6) tööandja ja töölise vahelise kokkuleppe kohaselt maksud tööliste pensioni- või toetuskassade heaks, mis tegutsevad kas juriidilise isiku õigustega või mis asutatud kohaliku omavalitsuse volikogu otsusega omavalitsuse teenistuses seisvate tööliste jaoks.

Mahaarvutamised p. 1, 2 ja 4—6 toimuvad Tsiviilkohtupidamise seaduses ettenähtud suuruses.

II.

Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

K. Päts
Riigihoidja.

O. Kask
Sotsiaalminister.

26. Riigimetsateenijate kogude põhikiri.

Kinnitatud Vabariigi Valitsuse poolt 12. jaanuaril 1938.

Alus: Riigimetsateenijate kogude seaduse § 8 (RT 99 — 1937).

1. osa.

Üldeeskirjad.

§ 1. Riigimetsateenijate kogude ülesandeks on riigimetsateenijate koondamine üksmeelseks ametialaseks pereks, nende kutsealaste huvide kaitse ja esindamine, ametioskuse arendamine, kasvatus, ameti-eetika ja endadistsipliini süvendamine, omavahelise ühistöö edendamine, majandusliku omaabi korraldamine ning metsanduse edendamisele kaasaaitamine.

Riigimetsateenijate kogud tegutsevad avalik-õiguslikul alusel juriidilise isiku õigustega.

§ 2. Riigimetsateenijate kogud jagunevad kohalikkudeks kogudeks ja keskkoguks. Keskkogu asub Tallinnas, kuna kohalikkude kogude arvu, asukoha, nimetuse ja tegevuspiirkonnad määrab Põllutööminister, kuulutades sellest Riigi Teatajas.

§ 3. Kohalikkudel kogudel ja keskkogul on oma pitsat ja lipp, millede kuju kinnitab Põllutööminister keskkogu juhatuse ettepanekul.

§ 4. Kohalikkude kogude ja keskkogu organite ülesanded loetakse teenistustalasteks ülesanneteks ja neid võib täita teenistusajast. Asjaajamiseks võivad kohalikud kogud ja keskkogu kasutada ametiruumi ja teenistustarbeid.

Oma tegevuse eest vastutavad kohalikkude kogude ja keskkogu organite ülesannete täitjad nagu teenistuselase tegevuse eest. Kogude tegevuses ja liikmete käitumises on kehtivad teenistuseeskirjad ja distsipliinõuded niivõrra, kui see pole korraldatud teisiti käesolevas põhikirjas ja põhikirja alusel kehtimapanud kodukorras.

§ 5. Igal kohalikul kogul ja keskkogul on oma kodukord. Kohaliku kogu kodukord võetakse vastu peakoosoleku poolt ja kinnitatakse keskkogu

juhatuse poolt. Normaalkodukorra kava koostab ja saadab välja keskkogu juhatus. Keskkogu kodukorra võtab vastu keskkogu peakoosolek ja kinnitab Põllutööminister.

§ 6. Kohalikud kogud kuuluvad keskkogu juhatuse ja keskkogu Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktori järelevalve alla.

2. osa.

Kohalikud kogud.

1. peatükk.

Ülesanded ja õigused.

§ 7. Kogude ülesandeks on:

- 1) koondada kogu liikmeskonda üksmeelseks ametialaseks perekss;
- 2) süvendada kogu liikmeskonnas isamaalist vaimu ja rahvuslikku ühistunnet;
- 3) kasvatada ja arendada liikmeskonnas au- ning kohusetunnet ja lugupidamist metsateenistuse vastu;
- 4) arendada liikmeskonnas üld- ja metsanduslikku kutseharidust ning ametioskust;
- 5) arendada ja süvendada liikmeskonnas seltskondlikku kasvatust, selgitades ja fikseerides liikmete tegevusaladesse puutuvaid kombeid ja aumõisteid;
- 6) lähendada oma liikmeid omavaheliseks ühistööks ning anda neile moraalset kui ka majanduslikku abi ja toetust;
- 7) esindada metsaametkonda ja tarbe korral kaitseda tema kutsealaseid, majanduslikke ja sotsiaalseid huve nii ametiasutistes kui ka teistes organisatsioonides ja ettevõtetes;
- 8) võimaldada kogu liikmeile väärilist meelelahutust, ergutada võistlustahet metsanduslikel, spordi, laske ja teistel aladel;
- 9) aidata kaasa metsanduse edendamisele.

§ 8. Oma eesmärkide saavutamiseks on kogul õigus:

- 1) omandada, pantida ja võõrandada kinnis- ja vallasvara, sõlmida lepinguid, võtta endale kohustusi, esineda kohtus nõudjana ja kostjana ja töötada koos teiste organisatsioonidega, kellel kogudega ühesugused eesmärgid;
- 2) asutada vajalikke ettevõtteid kogu liikmete kultuuriliste ja hoolekandelistel tarvete rahuldamiseks ning majandusliku omaabi korraldamiseks;
- 3) korraldada kursusi, ekskursioone, loenguid ja kõnekoosolekuid nii üldise silmaringi laiendamiseks kui ka kutsealase tegevuse aladel;
- 4) korraldada laske-, spordi- ja muid võistlusi;
- 5) korraldada koosviibimisi seltskondliku kasvatus ja omavahelise sõbraliku vahekorra arendamise eesmärgil;
- 6) korraldada metsanduse propageerimise päevi ja näitusi;
- 7) korraldada maksulisi pidustusi ning lõbustusi kogule sissetulekute hankimiseks;
- 8) asutada osakondi ja erialaseid sektiioone, nagu muusika-, spordi-, laske- jt. sektiioonid;
- 9) võtta osa riigi-, omavalitsus- ja teiste asutuste ja organisatsioonide tegevusest, kus see osutub tarvilikuks ja võimalikuks.

2. peatükk.

Koosseis.

§ 9. Kogu koosseisu kuuluvad: 1) tegevliikmed, 2) auliikmed ja 3) toetajad liikmed.

§ 10. Kogu tegevliikmeiks on kõik koosseisulistel kohtadel teenivad Riigi Maade ja Metsade Valitsuse ametnikud ja vabateenijad, välja arvatud Riigimaade Ameti koosseisu kuuluvad ametnikud ja vabateenijad.

Peale eelmises lõikes tähendatute võivad omal soovil kogu tegevliikmeiks olla kõik teised riigimetsade valitsemise ja korraldamise alal tegutsevad ametnikud ja vabateenijad ja aktsiaseltsi „Eesti Metsatööstus“ koosseisulistel kohtadel teenivad ametnikud.

Tegevliikmeks arvatakse esimeses lõikes tähendatud Riigi Maade ja Metsade Valitsuse ametnikud ja vabateenijad nende teenistusse määramise ja kogust lahkunuks — teenistusest vabastamise päevast arvates. Eelmises (teises) lõikes ettenähtud tegevliikmete vastuvõtmine ja kustutamine sünnib sellekohase sooviavalduse ja kogu juhatuse otsuse kohaselt.

Kogude ellukutsumise ajal teenistuses olevad käesoleva paragrahvi esimeses lõikes tähendatud ametnikud ja vabateenijad loetakse kogu liikmeteks vastava kogu tegevusse astumisega.

§ 11. Auliikmeiks võidakse valida neid kogu tegevliikmete hulka mittekuuluvaid auväärseid Eesti Vabariigi kodanikke, kes on osutanud erilisi teeni riigi, mäsanduse või metsaametkonna vastu.

Auliikmeid valib ja kustutab nimekirjast kogu peakoosolek keskkogu juhatuse nõusolekul ja kogu juhatuse ettepanekul.

§ 12. Toetajateks liikmeteks võivad olla isikud, kes aitavad kaasa kogu eesmärkide saavutamisele ja ülesannete teostamisele. Viimaseid võtab vastu ja kustutab nimekirjast kogu juhatuse.

§ 13. Alalisteks külalisteks võivad olla: 1) need riigimetsateenijad, kes ei ole kogu tegev- ega toetajad liikmed; 2) tegev-, au- ja toetajate liikmete perekonnaliikmed ja 3) need endised tegevliikmed, kel puudub võimalus astuda toetajaiks liikmeiks ja kes ei ole kogu liikmete hulgast välja heidetud. Kogu alalisteks külalisteks võtab vastu ja kustutab neid nimekirjast kogu juhatuse.

§ 14. Tegevliikmete liikmemaksu ja selle jaotuse iga aasta kohta määrab kindlaks keskkogu peakoosolek, kusjuures see ei või ületada 1% liikme rahalisest põhipalgast.

Toetajate liikmete liikmemaksu määrab kindlaks kogu peakoosolek.

Alalistelt külalistelt võidakse kogu peakoosoleku otsusel võtta kogu kasuks maksu mitte üle tegevliikme maksumäära. Auliikmed on maksust vabad.

§ 15. Liikmemaksu võetakse kuuviisi palgast kinnipidamise teel, kusjuures poolikuid kuid ei arvestata.

Liikmemaksudest läheb vähemalt 25% keskkogu kasuks.

§ 16. Tegevliikmeil on õigus:

1) osa võtta kogu peakoosolekuist sõna- ja hääleõigusega;

2) valida ja lasta ennast valida kogu organeisse või ameteisse põhikirjas ettenähtud alustel ja korras;

3) kasutada kogu ettevõtteid, ruume ning kõiki muid soodustusi ja õigusi, mis liikmeile on ette nähtud põhikirjas ja kodukorras.

Tegevliikmeil on teistes kogudes alalise külalise õigused.

§ 17. Au- ja toetajail liikmeil ning alalistel külalistel on õigus kasutada kogu ruume ja ettevõtteid kodukorras ettenähtud alustel ja korras.

3. peatükk.

Kogu organid.

§ 18. Kogu organeiks on: 1) peakoosolek, 2) juhatus ja 3) revisjoni-komisjon.

Peakooosolek võib tarbe korral asutada peale eelnimetatud organite veel eriliste ülesannetega ametikohti ning kodukorras määrata kindlaks nende ülesanded, õigused ja kohused kooskõlas käesoleva põhikirja nõuetega.

1. Peakooosolek.

§ 19. Kogu peakooosolekuid peetakse esindajate kaudu, kusjuures igal ametkonnal on õigus saata peakooosolekule iga nelja tegevliikme kohta üks esindaja. Esindajad valib ametkonna üldkooosolek üheks aastaks kogu tegevliikmete hulgast, misjuures ametkonna all käesoleva paragrahvi mõttes tuleb mõista 1) Riigi Maade ja Metsade Valitsuse keskasutist ja büroosid ühes § 10 teises lõikes tähendatud riigiteenijatega ja 2) metskondi.

Kogu tegevliikmeiks vastuvõetud aktsiaseltsi „Eesti Metsatööstus“ keskasutise ametnikud moodustavad endast esindajate valimiseks eelmise lõike mõttes omaette ametkonna. Aktsiaseltsi kohapealsed ametnikud võtavad valimistest osa koos selle metskonna ametkonnaga, kelle juures nad töötavad.

Toetajad liikmed võivad peakooosolekust osa võtta sõnaõigusega kodukorras ettenähtud alustel.

§ 20. Peakooosoleku ülesandeks on:

- 1) juhatuse, revisjonikomisjoni ja kogu teiste ametiisikute valimine ja nende ametist vabastamine;
- 2) esindajate valimine keskkogu peakooosolekule;
- 3) juhatuse poolt esitatud eelarve ja aruannete vastuvõtmine;
- 4) aulikkmete valimine ja nimekirjast kustutamine;
- 5) kodukorra vastuvõtmine ja muutmine;
- 6) kogu ülesannete täitmiseks juhendite andmine;
- 7) juhatuse, revisjonikomisjoni ja teiste peakooosoleku poolt valitud organite ja ametiisikute ametist tagandamine ja nende tegevuse kohta esitatud kaebuste otsustamine;
- 8) kinnisvara omandamise, pantimise, võõrandamise, laenude tegemise ning muude tähtsamate majanduslikkude küsimuste otsustamine;
- 9) osakondade, sektsioonide ja ettevõtete asutamise, nende tegevuse ja ülesannete kindlaksmääramise ja tegevuse lõpetamise otsustamine;
- 10) teiste kogudega ühiste ettevõtete asutamise ja asutatud ettevõtete tegevuse lõpetamise otsustamine;
- 11) muude põhikirjas ja kodukorras ettenähtud kui ka juhatuse poolt peakooosolekule esitatud küsimuste otsustamine.

§ 21. Peakooosolekud on korralised ja erakorralised.

Korralise kooosoleku kutsub kokku juhatus üks kord aastas, kuid mitte hiljem kui märtsikuus.

Erakorralisi kooosolekuid peetakse tarviduse järgi juhatuse, revisjonikomisjoni, ühe neljandiku kogu tegevliikmete või keskkogu juhatuse nõudel.

§ 22. Peakosolek on otsusevõimeline, kui koos on vähemalt kaks kolmandikku ettenähtud esindajate arvust. Ei ole määratud ajaks ilmunud tarvilik arv esindajaid, peetakse pool tundi hiljem teine koosolek sama päevakorraga, mis on otsusevõimeline vaatamata kokkutulnud esindajate arvule.

§ 23. Peakosoleku aeg, koht ja päevakord antakse ametkondade esindajaile teada kirjalikult ja vähemalt 7 päeva enne koosolekut.

§ 24. Peakosolekut juhatab peakosoleku poolt valitud koosolekujuhataja. Kuni koosolekujuhataja valimiseni juhatab koosolekut kogu esimees või üks juhatusel liikmetest.

Koosoleku otsuste protokollimiseks valib koosolek tegevliikmete hulgast protokollija.

§ 25. Hääletamised peakosolekul toimuvad lahtiselt, välja arvatud juhatusel ja revisjonikomisjoni valimised, mis toimuvad kinnisel hääletamisel. Kinnisel hääletamisel otsustatakse ka teisi küsimusi, kui seda nõuab vähemalt $\frac{1}{5}$ koosolekust hääleõigusega osavõtvate liikmete arvust.

Peakosoleku otsused tehakse lihthäälteenamusega. Erandiks on: auliikmete nimekirjast kustutamine, laenude tegemine, kinnisvara omandamine, pantimine ning võõrandamine ja teiste kogudega ühiste ettevõtete asutamine, missuguste küsimuste otsustamiseks on vajalik koosolekust osavõtjate kahe kolmandiku häälteenamus.

§ 26. Peakosolekul arutusel olnud küsimused ja otsused protokollitakse. Protokollile kirjutavad alla peakosoleku juhataja, protokollija ja vähemalt 2 koosolekust osavõtnud tegevliiget.

§ 27. Peakosoleku otsused esitab kogu juhatus keskkogu juhatusel kinnitamiseks ja need võetakse täitmisele, kui keskkogu juhatus ei ole nende täitmist seisma pannud hiljemalt 15 päeva jooksul, arvates peakosoleku otsuse saatmisest keskkogu juhatusel.

2. Juhatus.

§ 28. Juhatus esindab kogu, taotleb kogu eesmärke käesoleva põhikirja ja kodukorra alusel ning teostab peakosoleku otsused.

Eriti on juhatusel ülesandeks:

- 1) eelarve ja aruannete koostamine ja esitamine peakosolekule;
- 2) peakosoleku päevakorra koostamine ja koosoleku kokkukutsumine;
- 3) varade valitsemine;
- 4) majanduslikkude küsimuste otsustamine põhikirja, eelarve ja peakosoleku poolt antud volituste piires;
- 5) lepingute sõlmimine ja volituste andmine kogu nimel;
- 6) kodukorra ja tegevuskavade koostamine ja peakosolekule esitamine;
- 7) asjaajamise ja arvepidamise korraldamine;
- 8) kogu ametiisikute tegevuse peale esitatud kaebuste läbivaatamine ja nende kohta seisukoha võtmine;
- 9) toetajate liikmete ja alaliste külaliste vastuvõtmine ja nimestikust kustutamine;
- 10) muude põhikirjas ja kodukorras ettenähtud ülesannete täitmine.

§ 29. Kogu juhatus koosneb vähemalt kolmest liikmest: esimees, sekretär ja laekahoidja. Juhatusliikmete ametid, välja arvatud esimees ja tema asetäitja, jaotab juhatus.

Juhatusliikmeile valib peakoosolek vähemalt ühe kandidaadi, kes astub ametisse juhatusliikme lahkumisel või äraolekul, juhatusesimehe kutsel.

§ 30. Kogu juhatus ja juhatusliikme kandidaadid valitakse peakoosoleku poolt kaheks aastaks. Juhatusesimees ja tema asetäitja valitakse eraldi. Teised juhatusliikmed valitakse üheskoos, kusjuures ülejäänud kandidaatidest rohkem hääli saanud jäävad juhatusliikme kandidaatideks. Kui valimisel osa kandidaatidest on saanud võrdse arvu hääli, siis võetakse nende suhtes ette uus hääletamine ja valituks loetakse need, kes on saanud suurema arvu hääli.

Juhatusesimehe ja tema asetäitja kinnitab ametisse Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor. Jätab Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor esimehe ja tema asetäitja või ühe neist ametisse kinnitamata, nimetab ta mõlemad või ühe neist kogu tegevliikmete hulgast.

§ 31. Tegevliige ei või ilma mõjuva põhjuseta keelduda valida laskmisest juhatusse või muudesse kogu ametitesse ega astuda tagasi ametist enne volituste kestuse lõppu.

Keeldumis- või tagasiastumispõhjuste mõjuvaks tunnustamise otsustab see organ, kellest oleneb liikme ametisse valimine, nimetamine ja ametist vabastamine. Teiskordsel ametisse valimisel on õigus tegevliikmel keelduda, välja arvatud juhatusesimehe ametikoht.

§ 32. Juhatusesimehele kuulub juhataja kohused ja tema asetäitja. Koosolekud on otsusevõimelised, kui koos on juhatusesimees, nende hulgas esimees või tema asetäitja.

Küsimusi juhatusesimehele kuulub otsustada lahtisel hääletamisel liht- häälteenamusega. Häälte poolnemisel otsustab juhataja hääli. Juhatusesimehe otsused protokollitakse ja neile kirjutavad alla kõik küsimuse otsustamisest osavõtnud juhatusliikmed.

§ 33. Juhatusesimehe poolt sõlmitavad lepingud, väljaantavad volitused ja tõendid ning väljasaadetavad kirjad kannavad esimehe ja sekretäri või nende asetäitjate allkirju.

3. Revisjonikomisjon.

§ 34. Kogu majapidamise ja arvepidamise kontrollimiseks valitakse peakoosoleku poolt revisjonikomisjon üheks aastaks.

§ 35. Revisjonikomisjon koosneb esimehest ja 2 liikmest, kes valitakse häälteenamusega kogu tegevliikmete hulgast, kusjuures esimees valitakse eraldi. Revisjonikomisjoni liikmete asendamiseks nende äraolekul valib peakoosolek vähemalt ühe kandidaadi.

§ 36. Revisjonikomisjon revideerib kogu asjaajamist ja majapidamist oma äranägemisel vähemalt 2 korda aastas.

Revisjonikomisjoni eesmärgid:

- 1) revideerib möödunud aasta tegevusaruannet enne selle esitamist peakoosolekule, võrreldes seda raamatutega ja dokumentidega, kogu kapitalidega ja muude varadega;
- 2) vaatab läbi järgneva aasta eelarve enne selle esitamist peakoosolekule;
- 3) võtab juhatusesimehele nõuandva häälega osa lepingute sõlmimise, varade muresemise ja ettevõtete asutamise küsimuste arutamisest ja varade hindamisest.

§ 37. Revisjonikomisjoni kutsuvad kokku komisjoni esimees oma algatusel või revisjonikomisjoni liikmete või kogu juhatusesimehe või ühe viiendiku tegevliikmete kirjalikul nõudmisel.

§ 38. Revisjonikomisjon protokollib oma otsused ja esitab need teadmiseks juhatusele ning seisukoha võtmiseks järgmisele peakoosolekule.

§ 39. Revisjonikomisjoni liikmed ei või olla kogu juhatuses ega muis kogu ameteis.

4. peatükk.

Kogu varad ja arvepidamine.

§ 40. Oma ülesannete täitmiseks tarvisminevad summad ja varad saab kogu:

- 1) liikmemaksudest;
- 2) riigi, omavalitsuste ja keskkogu toetustest, organisatsioonide ja isikute annetustest;
- 3) oma varade kasutamisest;
- 4) kogu poolt korraldatud maksuliste pidude ja lõbustuste ülejääkidest ning teistest sissetulekutest.

§ 41. Kogu liikmete nimekirja pidamiseks kohalikkude ametkondade juhatajad teatavad kogu juhatusele asutise koosseisu, kuupalgad ja muud vajalikud andmed.

Vaidlused liikmeks kuuluvuse või liikmemaksu suuruse asjus lahendab keskkogu juhatus.

§ 42. Eelmises (41.) paragrahvis nimetatud asutise juhataja peab teenistustasu väljamaksmisel kinni liikmemaksu ja annab selle hiljemalt 5 päeva jooksul edasi kogu juhatusele. Viimane saadab keskkogule kuuluva osa keskkogu juhatusele hiljemalt järgmise kuu esimeseks kuupäevaks.

§ 43. Kogu liiget võib maksustada ainult ühe kogu kasuks.

§ 44. Keelatud on liikmete koormamine rahatrahvidega, välja arvatud trahvid raamatukogu tarvitamise eeskirjade mittetäitmise eest.

§ 45. Kogu rahasummasid ja varasid käsutab ja valitseb kogu juhatus põhikirja nõuete ja peakoosoleku otsuste kohaselt eelarve piires.

Lähem arvepidamise ja varade valitsemise kord määratakse kindlaks kogu kodukorras.

§ 46. Kogu rahasummad ja väärtpaberid hoitakse keskkogu juhatuse poolt määratud rahaasutistes.

§ 47. Kogu tegevusaastaks arvatakse kalendriaasta.

§ 48. Hiljemalt 10 päeva enne peakoosolekut esitab juhatus möödunud aasta aruande revisjonikomisjonile.

Revisjonikomisjoni poolt läbivaadatud aruande esitab juhatus ühes revisjonikomisjoni otsusega peakoosolekule.

§ 49. Kogu võlad ja muud kohustused ei või tõusta kogusummas üle keskkogu juhatuse poolt kindlaksmääratud summa.

§ 50. Eriotstarbeks antud riiklikke toetusi võib kogu kulutada vastavalt antud juhenditele.

5. peatükk.

Kogu ettevõtted.

§ 51. Oma eesmärkide saavutamiseks võivad kogud peakoosoleku otsuse põhjal asutada käesoleva põhikirja § 1, 7 ja 8 tähendatud eesmärkidele ja ülesannetele vastavaid ettevõtteid, nagu: raamatukogusid, lugemislaudu, puhkekodusid, spordihooneid ja -välju, majanduslikke ettevõtteid, abiandmiskassasid, klubisid, einelaudu jne.

§ 52. Kogu ruumid on koondumiskohaks kogu liikmeile.

Kogu ruumides võib korraldada igasuguseid õppusi, loenguid, harjutusi, seltskondlikke mänge ja lõbustusi, välja arvatud hasartmängud.

Ruumide kasutamine toimub kodukorra alusel ja korras.

§ 53. Kogu ruumides tuleb maksuliste lõbustuste korraldamisel täita kõiki vastavais seadustes ette nähtud nõudeid.

§ 54. Raamatukogu juhatamise ja tarvitamise kord määratakse kindlaks kodukorras. Raamatukogu täiendatakse kogu juhatuse valiku järgi eelarve piires. Raamatute rikkumise ja mitte-õigel ajal tagasitoomise eest võidakse kodukorras ette näha rahatrahve, kogusummas mitte üle raamatu väärtuse.

6. peatükk.

Kogu osakonnad ja sektsioonid.

§ 55. Kogu eesmärkide edukaks saavutamiseks võib kogu peakoosoleku otsusel kutsuda ellu osakondi ja erihuvilisi ning erialalisi sektsioone vastavalt tarvidusele ja liikmete huvidele.

§ 56. Osakondade ja sektsioonide ülesanded, õigused, tegevus ja organid määratakse kodukorras.

§ 57. Osakondade ja sektsioonide tegevust korraldab ja juhhib üldiselt kogu juhatuse ja otseselt — kodukorras ette nähtud organid.

Kogu allorganid võivad otsustada küsimusi, mis puudutavad ainult nende tegevust ja ülesandeid.

7. peatükk.

Kogude ühisettevõtted.

§ 58. Kahe või rohkema kogu ühiste eesmärkide saavutamiseks võib asutada ühiseid ettevõtteid.

Ühisettevõtte asutamise otsustavad vastavad kogud igaüks eraldi oma peakoosolekul ja need otsused esitatakse kinnitamiseks keskkogu juhatusele.

§ 59. Pärast ühisettevõtte asutamise otsuse kinnitamist keskkogu juhatuse poolt, valib iga kogu juhatuse vähemalt ühe tegevliikme ühisesse komisjoni, kes töötab välja ühisettevõtte kasutamise kodukorra. Komisjoni esimees valitakse komisjoni liikmete seast nende eneste poolt.

§ 60. Ühisettevõtte kodukorras määratakse kindlaks ettevõtte juhtimise, eelarve kinnitamise, aruandmise, revideerimise ja laenude tegemise kord, ettevõtte kasutamise kord üksikute kogude ja liikmete poolt, toetuse suurus ettevõttele igalt kogult, kasu või puudujääkide jaotamise kord kogude vahel ja ettevõtte likvideerimise kord. Kodukord võib sisaldada ka juhendeid tegevuseks vastavalt olukorrale. Kodukord jõustub pärast kinnitamist keskkogu juhatuse poolt.

§ 61. Ühisettevõtte asjus kohtus nõuab ja tema vastu esitatud nõudmistes kostab ühisettevõtte juhatuse. Ühisettevõtte võlgade eest vastutavad ühinenud kogud oma varadega ja sissetulekutega võrdeliselt liikmete arvule.

3. osa.

Keskkogu.

1. peatükk.

Keskkogu ülesanded, õigused ja koosseis.

§ 62. Keskkogu asutatakse kogude tegevuse koordineerimiseks, üldiseks suunamiseks ja järelevalve teostamiseks.

§ 63. Keskkogu eesmärgid ja ülesanded on üldiselt samad, mis kohalikkudel (§ 1 ja 7).

Peale selle keskkogu:

- 1) esindab kogude organisatsiooni;
- 2) kooskõlastab kogude tegevust, püstitab üldisi põhimõtteid ja arutab kõiki kogude tegevusse puutuvaid üldisi küsimusi;
- 3) annab juhendeid kogude tegevuse korraldamiseks ja valvab käesoleva põhikirja ja püstitatud põhimõtete täitmise järgi;
- 4) otsib abinõusid kogude tegevuse arendamiseks ja ülesseatud sihtide saavutamise hõlbustamiseks ning tekkivate raskuste kõrvaldamiseks;
- 5) lahendab kohalikkude kogude poolt käesoleva põhikirja alusel esitatud küsimusi.

§ 64. Oma ülesannete teostamiseks on keskkogul õigus:

- 1) omandada, pantida ja võõrandada kinnis- ja vallasvara, sõlmida lepinguid, võtta endale kohustusi, esineda kohtus nõudjana ja kostjana ja töötada koos teiste organisatsioonidega, kellel kogudega ühesugused eesmärgid;
- 2) asutada kapitale ja mitmesuguseid ettevõtteid liikmeskonna kultuuriliste, tervishoiuliste ja hoolekandeliste tarvete rahuldamiseks ning majandusliku omaabi korraldamiseks;
- 3) toimetada korjandusi, loteriisid ja korraldada näitusi;
- 4) asutada sektiioone ja kogude sektiioonide liite ning koondisi;
- 5) kontrollida kohalikkude kogude tegevust.

§ 65. Keskkogu koosseisu kuuluvad tegev- ja toetajate liikmetena kõik kohalikkude kogude vastavad liikmed. Peale selle võib keskkogu juhatus kodukorra alusel vastu võtta toetajate liikmetena isikuid, kes toetavad keskkogu ja pooldavad kogu põhimõtteid.

§ 66. Keskkogu auliikmeks võidakse valida neid auväärseid isikuid, kellel on erilisi teeneid Eesti Vabariigi ees, eriti aga metsanduse alal.

2. peatükk.

Keskkogu organid.

§ 67. Keskkogu organeiks on: 1) peakoosolek, 2) juhatus, 3) revisjonikomisjon ja 4) aukohus.

Keskkogu peakoosolek võib tarbe korral asutada keskkogu juurde peale nimetatud organite veel eriliste ülesannetega ametikohti, määrates kodukorras kindlaks nende ülesanded, õigused ja kohused kooskõlas käesoleva põhikirja nõuetega.

1. Peakoosolek.

§ 68. Keskkogu peakoosolekust võtavad osa hääleõigusega:

- 1) keskkogu juhatuse ja revisjonikomisjoni liikmed;
- 2) kohalikkude kogude esindajad, kes valitakse kogu peakoosoleku poolt — üks esindaja iga kahekümne tegevliikme kohta, lugedes pooliku kahekümne terveks, kui selles on liikmeid kümme või enam;
- 3) revident-metsaülemad ja Riigi Maade ja Metsade Valitsuse, välja arvatud Riigimaade Amet, koosseisus revident-metsaülemast kõrgemal ametiastmel teenivad riigiteenijad.

Peakoosolekust osavõtmine loetakse ametialaseks läkitamiseks.

§ 69. Keskkogu peakoosolekul on vastavais piires kõik § 20 loendatud ülesanded. Peale selle on tema ülesandeks:

- 1) keskkogu ja kogude tegevuse alal üldpõhimõtete püstitamine;
- 2) keskkogu ülesannete teostamise abinõude ja viiside arutamine ja otsustamine;
- 3) liikmemaksu määramine (§ 14);
- 4) liikmemaksust keskkogu kasuks arvatava osa suuruse määramine (§ 15);
- 5) kogude põhikirja muutmise ja täiendamise algatamine ning kavade läbiarutamine;
- 6) aukohtu liikmete valimine.

§ 70. Peakoosolekud on korralised ja erakorralised.

Korralise peakoosoleku kutsub kokku keskkogu juhatus üks kord aastas, mitte hiljem kui 1. maiks.

Erakorralised peakoosolekud kutsub kokku keskkogu juhatus kas omal algatusel, revisjonikomisjoni või vähemalt $\frac{1}{10}$ keskkogu peakoosoleku koosseisu (§ 68) nõudmisel või järelevalvet teostava ülema korraldusel.

§ 71. Keskkogu peakoosoleku otsusevõime, kokkukutsumise, koosoleku juhatamise, hääletamise, küsimuste otsustamise, otsuste protokollimise ja neile allakirjutamise korra kohta kehtivad vastavalt § 22—26 eeskirjad.

§ 72. Peakoosoleku otsused esitab keskkogu juhatus kinnitamiseks Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktorile, välja arvatud juhatuseseimehe ja abiesimehe valimine (§ 78) ning keskkogu kodukorra kinnitamine (§ 5). Otsused jõustuvad pärast kinnitamist.

Kui Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor ei leia võimalikuks kinnitada peakoosoleku otsust, jääb selle täideviimine seisma kuni asja uue otsustamiseni.

2. Keskkogu juhatus.

§ 73. Keskkogu juhatus esindab keskkogu, taotleb kogude üldisi eesmärke käesoleva põhikirja ja kodukorra alusel ja teostab peakoosoleku otsuseid.

§ 74. Keskkogu juhatusel on temale vastavas ulatuses kõik § 28 loendatud ülesanded. Peale selle on tema ülesandeks:

- 1) kogudele tegevusjuhendite andmine ja kogude tegevuse üldine arendamine ning ühtlustamine;
- 2) kogude tegevuse, asjaajamise ja arvepidamise järelevalve teostamine;
- 3) keskkogu ettevõtete organiseerimine, korraldamine ja juhtimine.

§ 75. Oma ülesannete eduka täitmise huvides on keskkogu juhatusel õigus kohalikelt kogudelt nõuda andmeid ja aruandeid nende tegevuse, liikmete arvu, varade valitsemise ja arvepidamise kohta.

§ 76. Keskkogu juhatus koosneb 7 liikmest: esimehest, abiesimehest, sekretärist, laekurist ja kolmest ametita juhatusliikmest. Neile valitakse peakoosoleku poolt 3 kandidaati, kes astuvad ametisse juhatusliikme lahkumisel või äraolekul, kui see äraolek kestab üle ühe kuu. Juhatusliikmete ametid, välja arvatud esimees ja abiesimees, jaotab juhatus.

§ 77. Keskkogu juhatus ja juhatusliikme kandidaadid valitakse peakoosoleku poolt kaheks aastaks.

Juhatuseseimees ja abiesimees valitakse eraldi, kusjuures neist ühe alaline elukoht peab olema Tallinnas. Teised juhatusliikmed valitakse üheskoos, kusjuures viis kõige rohkem hääli saanud kandidaati loetakse juhatus-

liikmeiks valituks, kuna järgmised kolm rohkem hääli saanud kandidaati jäävad juhatusliikme kandidaatideks. Kui valimisel osa kandidaatidest on saanud võrdse arvu hääli, siis võetakse nende suhtes ette uus hääletamine ja valituks loetakse need, kes on saanud suurema arvu hääli.

§ 78. Juhatuse esimehe ja abiesimehe kinnitab ametisse Põllutööminister.

Kui Põllutööminister ei leia võimalikuks peakoosoleku poolt valitud juhatusesimeest ja abiesimeest või ühte neist ametisse kinnitada, nime-
tab ta mõlemad või ühe neist kogude tegevliikmete hulgast.

§ 79. Juhatusesimeheks valitakse keskkogu esimees või abiesimees. Koosolekud on otsusevõimelised, kui koosolekust võtavad osa esimees või abiesimees ja vähemalt kolm juhatusliiget. Otsused tehakse lihthälteenamusega, kusjuures hääle poolnemisel otsustab juhataja hääli.

§ 80. Juhatusesimehe otsused protokollitakse ja neile kirjutavad alla kõik otsustamisest osavõtnud juhatusliikmed.

§ 81. Juhatusesimehe poolt sõlmitavad lepingud, väljaantavad volitused ja tõendid ning väljasaadetavad kirjad kannavad esimehe ja sekretäri või nende asetäitjate allkirju.

3. Revisjonikomisjon.

§ 82. Keskkogu majapidamise ja arvepidamise kontrollimiseks valitakse peakoosoleku poolt revisjonikomisjon üheks aastaks.

Revisjonikomisjon koosneb esimehest ja 2 liikmest. Revisjonikomisjonile valib peakoosolek kaks liikmekandidaati, kes astuvad ametisse komisjoni liikme väljalangemisel või äraoleku juhtudel.

Revisjonikomisjoni esimees valitakse eraldi. Revisjonikomisjoni liikmeiks loetakse valituks kaks kõige rohkem hääli saanud kandidaati, kuna liikmekandidaatideks jäävad järgmised kaks rohkem hääli saanud kandidaati.

§ 83. Keskkogu revisjonikomisjoni ülesanded ja õigused keskkogu suhtes on samad, mis kogu revisjonikomisjonil kogu suhtes (§ 36).

Keskkogu arvepidamise ja majandusliku asjaajamise revideerimise ja nende toimetuste seaduspärasuse järelevalve kõrval on revisjonikomisjonil õigus revideerida kohalike kogude majapidamist ja asjaajamist.

§ 84. Revisjonikomisjoni tegevus toimub samadel alustel ja korras, mis väljendatud käesoleva põhikirja § 37—39.

3. peatükk.

Keskkogu varad.

§ 85. Oma ülesannete täitmiseks vajalikud summad ja varad saab keskkogu:

- 1) liikmemaksudest (§ 14 ja 15);
- 2) riigi ja omavalitsuste toetustest ning organisatsioonide ja isikute annetustest;
- 3) oma ettevõtete, varade ja kapitalide kasutamisest;
- 4) mitmesugustest juhuslikkudest tuludest.

§ 86. Keskkogu varade valitsemise, kasutamise ja arvepidamise kohta kehtivad käesoleva põhikirja § 44—48 ja 50 ettenähtud alused ja kord.

Keskkogu võlad kogusummas ei või ületada Põllutööministri poolt kindlaksmääratud ülemmäära.

4. peatükk.

Keskkoogu ettevõtted.

§ 87. Keskkoogu ettevõtete asutamise ja kasutamise kohta kehtivad käesoleva põhikirja § 51—54 eeskirjad.

Keskkoogu ettevõtete ülesanded ja tegevuse lähem kord määratakse kodukorras.

5. peatükk.

Keskkoogu sektsioonid.

§ 88. Oma eesmärkide edukamaks saavutamiseks ja kohalike kogude juures sektsioonide organiseerimiseks ning viimaste tegevuse ühtlustamiseks võib keskkogu ellu kutsuda sektsioone ja nende liite. Viimased esindavad ülemaaliselt kogude sektsioone.

§ 89. Keskkoogu sektsioonide ja sektsioonide liitude ülesanded, õigused, tegevus ja tegevust korraldavad organid määratakse kindlaks kodukorras.

4. osa.

Aukohus.

1. peatükk.

Aukohtu korraldus ja ülesanded.

§ 90. Aukohtu ülesandeks on arutada ja lahendada riigimetsateenijate omavahelisi autülisid ja muid auasju kui ka eksimusi ameti-eetika vastu.

Aukohus asub keskkogu juures.

§ 91. Aukohtule alluvad kõik kogude tegevliikmed, välja arvatud Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor ja abidirektor.

§ 92. Aukohus koosneb esimehest ja neljast liikmest, kes valitakse ametisse keskkogu peakoosoleku poolt üheks aastaks. Aukohtu esimees valitakse liikmetest eraldi ja temale valitakse ka asetäitja aukohtu liikmete hulgast.

Aukohtu liikmetele valitakse kaks tagavaraliiget, kes valitakse koos aukohtu liikmetega. Valimisel neli rohkem hääli saanud kandidaati loetakse valituks aukohtu liikmeiks, kuna järgmised kaks rohkem hääli saanud kandidaati jäävad tagavaraliikmeiks.

§ 93. Aukohtu liikmeteks võib valida kõiki kogude tegevliikmeid. Aukohtu esimeheks võib olla riigimetsateenija, kes teenib revident-metsa-ülema, sellega võrdsel või sellest kõrgemal ametikohal.

§ 94. Aukohtule alluvad:

- 1) kaebused aukohtule alluva kogu tegevliikme tegevuse peale, kui see tegevus ei vasta aumõistele või ilmselt rikub riigimetsateenija väarikust ja au või kui sellega jämedalt on rikutud ameti-eetikat;
- 2) kaebused kogu liikme tegevuse peale, kui sellega on rikutud aukohtupidamise korda kohtusse mitteilmumisega, kohtule valeselgituse või valekaebuse andmisega, nõutud seletuse mitteandmisega või aukohtu asjade avalikkusele teatamisega;
- 3) kogu liikmete vahel tekkinud autülid;
- 4) riigimetsateenija au jaluleseadmine, kui ta ise seda palub;
- 5) Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktori igakordse otsusega määratud asjad;
- 6) nõuandmine auasjus.

§ 95. Süüteo asju, milledes avaldub teenistuskohuste või alluvuskorra rikkumist ja mis kuuluvad otsustamisele distsiplinaar- või kohtukorras, võib lahendada aukohus ainult seevõrra, kui need teod puudutavad ametieetikat või aumõistet.

Autülid, mis lahendatud kohtukorras, ei kuulu enam aukohtu lahendamisele.

2. peatükk.

Asja algatamine ja aukohtu alla andmine.

§ 96. Kaebusi käesoleva põhikirja § 94 p.1 ja 2 loetletud asjus võib esitada aukohtule alluv kogu tegevliige (§ 91) või ametkonna ülem. Autülide asjus võib kaebust esitada ainult kannatanu.

§ 97. Kaebusi võib aukohtule esitada ühe aasta vältel, arvates sündmuse või auhaavava asjaolu toimumise või teadasaamise päevast.

Kui sündmuse teadasaamise ajast on möödunud üks aasta ja selle aja jooksul pole kohtule esitatud kaebust, loetakse asi igaks.

§ 98. Kaebus esitatakse aukohtule kirjalikult ja selles tähendatakse:

- 1) kaebuse esitaja nimi, amet ja teenistuskohus;
- 2) kaebealuse nimi ja amet, võimalikult ka teenistuskohus;
- 3) kaebuse aluseks oleva tegevuse või sündmuse lühike kirjeldus;
- 4) sündmuse toimumise või sellest teadasaamise aeg;
- 5) tunnistajad (nimi, amet, elukoht) ja muud tõendid asja kohta;
- 6) kaebaja allkiri.

Autülide asjus lisandab kaebaja, missugust au-ennistamise viisi ta palub kohtult auhaavamise pärast.

99. Aukohtu esimees, saanud kaebuse, võtab seisukoha, kas asi allub aukohtule ja on esitatud õigeaegselt. Eitaval korral lõpetab ta toimetuse ja teatab sellest kaebajale või riigimetsateenija ülemale, kes asja esitanud.

Kui asi allub aukohtule, teatab esimees kaebealusele kaebuse sisu ja annab viimasele tähtaja tunnistajate ülesandmiseks.

Kaebealune võib määratud tähtjaks üles anda tunnistajaid või neid kaasa tuua aukohtu istungile.

§ 100. Aukohtu esimees, kui leiab vajaliku olevat asjaolu lähemalt selgitada, kogub või teeb aukohtu mõnele liikmele ülesandeks koguda asja kohta täiendavaid andmeid, laseb üle kuulata tunnistajaid või nõuab neilt kirjalikke seletusi. Kaebealusel on õigus tutvuda juurdlusega.

§ 101. Aukohtu esimees määrab kindlaks asja arutamise päeva ja kutsub istungile asjaosalised ning tunnistajad.

Kutsed saadetakse kätte vähemalt 3 päeva enne istungipäeva.

Tunnistaja, kaebealuse või kaebaja kohtusse mitteilmumise põhjused tunnustab vabandatavaks või mittevabandatavaks kohus.

§ 102. Kogu liikmeskonda kuuluva kaebealuse ja samuti tunnistajate ilmumine aukohtusse on kohuslik.

Kaebaja ilmumine ei ole kohuslik, välja arvatud autülid. Autülide puhul kaebaja vabandatava põhjuseta mitteilmumine loetakse kaebusest loobumiseks ja autüli asi lõpetatakse.

§ 103. Asja arutamisest aukohtus võtavad osa vähemalt kolm liiget, kusjuures kohtu esimees on ka kohtu eesistujaks.

Kohtu eesistuja ja vähemalt üks liige peavad olema kaebealusega võrdses või kõrgemas ametiastmes.

Asjus, kus kaebalune on aukohtu eesistujast kõrgemas ametiastmes, nimetab Põllutööminister nõuetele vastava eesistuja ja ühe kohtuliikme oma äranägemisel kogude tegevliikmete hulgast.

3. peatükk.

Asja arutamine.

§ 104. Asja arutamine aukohtus on kinnine.

§ 105. Aukohtu istungi avab asjaosaliste juuresolekul kohtu eesistuja püsti seistes sõnadega: „Avan aukohtu istungi. Arutamisele tuleb N. N. süüteo asi või N. N. auhaavamise asi“.

§ 106. Avanud kohtuistungi, eesistuja kontrollib, kas asjaosalised ja tunnistajad on kohal.

Kaebaluse ja tunnistajate mitteilumisel võib kohus avaldada nende kirjaliku seletuse. Kui kohus peab nende kohtusse ilmumist tarvilikuks, lükkab ta asja arutamise edasi ja saadab uued kutsed.

§ 107. Kaebaluse teiskordsele asja arutamisele mitteilumisel arutatakse asja tagaselja. Tunnistaja teiskordsele asja arutamisele mitteilumisel arutatakse asja ilma selle tunnistajata.

§ 108. Enne asja arutamisele asumist tuletab kohtu eesistuja asjaosalistele ja tunnistajatele meelde, et aukohtus aetakse asju aumehelikult, kus seletusi antakse ausalt ja õiglaselt, tõelusi varjamata. Seejärel eemaldatakse tunnistajad teise ruumi, kust neid üksikult ülekuulamisele kutsutakse.

§ 109. Asja arutamisele asudes aukohtu eesistuja või üks liige kannab ette asjaolud, mille järel antakse sõna kaebajale ja siis kaebalusele. Tarviduse korral esitatakse kohtu esimehe kaudu kaebajale või kaebalusele küsimusi ja kuulatakse ära nende täiendavad seletused.

Pärast poolte seletuste ärakuulamist asutakse tarviduse korral tunnistajate ülekuulamisele. Esiteks kuulatakse üle kaebaja ja siis kaebaluse poolt ülesantud tunnistajad. Nii pooled kui ka kohtu liikmed võivad esitada küsimusi tunnistajaile eesistuja kaudu.

§ 110. Autülide asjus annab eesistuja sõna kaebajale ja seejärel teeb pooltele ettepaneku ära leppida. Kui lepitamine ei anna tagajärge, jätkab kohus asja arutamist järgnevas (111.) paragrahvis tähendatud korras.

§ 111. Kui kohtulik uurimine on lõppenud, annab eesistuja sõna kaebajale ja lõpuks kaebalusele. Seejärel asub kohus otsuse tegemisele, eemaldades selleks ajaks asjaosalised otsuse tegemise ruumist.

4. peatükk.

Otsuse tegemine ja selle täitmine.

§ 112. Aukohus teeb otsuse rippumatult, kaaludes kaebaluse tegu oma südametunnistuse järgi ja aumehe mõiste ning ametkonna hea nime seisukohalt.

Otsused tehakse lihthäälteenamusega.

§ 113. Kohus, kaalunud läbi kõik asjaolud oma veendumuse järgi, otsustab:

- 1) kas kaebalune on süüdi või mitte;
- 2) kui süüdi, siis milles, ja
- 3) karistuse.

Autülide asjus, kui kohus peab tarvilikuks süüdlasele karistust määrata, otsustab kohus veel, mida süüdlane peab tegema rikutud au ennistamiseks.

§ 114. Aukohus võib otsustada:

- 1) kaebaluse õigeks mõista;
- 2) autülides — nõuda kaebaluselt oma teo või eksimuse vabandamist kas üldsõnaliselt või kohtu poolt ettekirjutatud tekstis;
- 3) määrata kaebalusele noomituse;
- 4) piirata kaebaluse õigusi osavõtmisel riigimetsateenijate kogude tegevusest;
- 5) esitada kaebaluse riigimetsateenistusest tagandamisele.

§ 115. Asja arutamise kohta koostab üks kohtu liikmeist protokoll, kuhu märgitakse:

- 1) istungi aeg (kuupäev ja aasta) ja koht;
- 2) aukohtu koosseis;
- 3) kelle tegevuse peale kaebus esitatud;
- 4) kaebuse sisu;
- 5) poolte ja tunnistajate seletused ning muud kohtus selgunud asjaolud;
- 6) kes on süüdi;
- 7) milles seisab süü;
- 8) kohtu otsus.

Protokollile kirjutavad alla kõik kohtu liikmed.

§ 116. Otsus kuulutatakse asjaosalistele viivitamata.

Tagaselja otsusest teatatakse pooltele kirjalikult. Tagaselja tehtud otsus, millega kohus on määranud § 114 p. 2 nimetatud lahenduse, tuleb täide viia suuliselt või kirjalikult hiljemalt 7 päeva jooksul arvates otsuse teada-
saamise päevast.

§ 117. Aukohtu otsustele edasikaebust ei ole ja nad viiakse kohe täide.

Otsused riigimetsateenistusest tagandamiseks esitamise asjas (§ 114 p. 5) esitab aukohus ülemusele, kelle võimkonda kuulub kaebaluse ametisse nimetamine. Ülemus võib otsuse kinnitada või anda asja uueks arutamiseks ja otsustamiseks.

§ 118. Aukohtu protokollid ja asjatoimetus antakse edasi keskkogu juhatusale, kes neid hoiab alal ühe aasta jooksul salajaste toimetustena. Aasta möödumisel aukohtu toimetused hävitatakse.

§ 119. Aukohtu toimetus ja kirjavahetus on salajane ja asjaosalistel, tunnistajail ning kohtunikudel on keelatud rääkida kolmandatele isikutele arutusel olnud asjadest, välja arvatud kohtu otsus.

5. osa.

Riigimetsateenijate kogude tegevuse lõpetamine.

§ 120. Kohalikkude kogude tegevust võib katkestada või lõpetada ja keskkogu tegevust ajutiselt seisma panna Põllutööminister.

§ 121. Kogude likvideerimist ja varade hindamist toimetab Põllutööministri poolt määratud likvideerimiskomisjon.

§ 122. Likvideerimiskomisjon lõpetab likvideeritava kogu tegevuse ja kõik jooksvad toimetused, ütleb üles lepingud, koostab varade ja kohustuste nimestiku, nõuab sisse võlad, kutsub välja võlausaldajad, realiseerib tarbe korral varad ja rahuldab sellest võlausaldajad.

Kui likvideeritava kogu varade realiseerimisel saadud summadest ei jätku kõigi võlgade katteks, siis tasuvad ülejäänud osa võlgadest need kogu

liikmed, kes seisid kogu nimekirjas tegevuse lõpetamise või katkestamise päeval.

§ 123. Likvideerimisel ülejäänud varad kasutatakse riigimetsateenijate olukorra parandamiseks ja kindlustamiseks Põllutööministri määramisel.

§ 124. Lähemad juhendid ja korraldused annab likvideerimiskomisjonile Põllutööminister.

6. osa.

Elluviimis-eeskirjad.

§ 125. Käesoleva põhikirja elluviimiseks ja põhikirjas ettenähtud kogude ellukutsumiseks moodustatakse Põllutööministri korraldusel ajutine keskkogu juhatus, kes täidab keskkogu juhatus ülesandeid kuni põhikirjas ette nähtud organite moodustamiseni.

Keskkogu ajutise juhatus esimehe ja juhatusliikmed määrab Põllutööminister.

§ 126. Kohalikkude kogude asutamis-peakoosolekud kutsub kokku kogu asukoha metsaametkonna juhataja ajutise keskkogu juhatus määramisel, kes täidab ka kogu esimehe ülesandeid kuni põhikirjas ettenähtud organite moodustamiseni.

Asutamis-peakoosolekust võtavad osa käesoleva põhikirja kohaselt moodustatava kogu piirkonda kuuluvate riigimetsateenijate esindajad.

Asutamis-peakoosolek on otsusevõimeline kokkutulnud riigimetsateenijate arvule vaatamata.

§ 127. Liikmemaksu kogude kasuks hakatakse võtma käesolevas põhikirjas ettenähtud alustel kogu moodustamiskuule järgneva kuu esimesest päevast arvates.

§ 128. Käesolev põhikiri hakkab kehtima avaldamisega Riigi Teatajas.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

Riigihoidja K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

Riigisekretär K. Terras.

27. Isikutunnistuste ja passide määrase muutmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 12. jaanuaril 1938.

Alus: Isikutõestamise ja liikumise seaduse § 21 ja 23 (RT 48 — 1930).

I.

Isikutunnistuste ja passide määrase § 7 (RT 28 — 1933), § 10 p. 1 (RT 50 — 1935) ja § 13 (RT 55 — 1930) muudetakse ning pannakse § 7 ühes lisaga, § 10 p. 1 ühes sissejuhatava osaga ja § 13 kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 7. Eesti Vabariigi välispass on raamatukujuline, formaadis 15 × 10 sentimeetrit, 32 leheküljeline, kaetud tumesinise sätentinaise kalinguriga ja seestpoolt valge paberiga kleebitud poolkõvade kaante vahel. Kaante esiküljel on keskel kullatrukis suur riigivapp ja sõnad — ülal „Eesti Vabariik“, all „République d'Estonie“. Passiraamatu esimesel leheküljel ülal on trükitud suur riigivapp, leheküljed on kahe kaitsevõrguga, millest üks on sinakas toonis reljeefkaitsevõrk sama kaitsevõrgu joontega kujundatud suure riigivapiga keskel, vasemalt diagonaal asendis ülesse suunduvate korduvates lainelistes ridades sõnadega „välispass“ ja kaitsevõrku piirava murdjoontest kujundatud ornamentaalse raamiga, kuna teine — kollakas toonis giljošeeritud kaitsevõrk on kujundatud lainelistest põimuvatest joontest. Passiraamatu leheküljed 1, 4, 5, 8, 9, 12, 13 ja 16 on märgitud kaitsenumbriga. Kaitsenumbrid algavad 057101. Lehekülgede muu tekst on lisatud käesoleva paragrahvi juurde.

§ 10. Alandatud hindadega antakse välispassid: 1) E.V. kodanikkudele, kes välismaal on elanud vähemalt 1 aasta vahetpidamata 5 krooni eest poolaastas; neist käsitöölisele, töölisele ja majateenijatele 3 krooni eest poolaastas.

§ 13. Kaotatud, hävinud või tarvitamiseks kõlbmatuks muutunud välispassi asemele antava duplikaadi blanketi eest võetakse 1 kroon.

Lisa § 7 juurde.

1-sel leheküljel:

Selles passis on 32 lehekülge — Ce passeport contient 32 pages.

(Suur riigivapp)

Välispass

Passeport

Eesti Vabariik
République d'Estonie

Passi nr. }
No. du passeport }

Passi omaniku nimi:
Nom de porteur:

Temaga naine }
Accompagné de sa femme }

ja
et de enfant.

Kodakondsus: Eesti kodanik.
Nationalité: Ressortissant estonien.

2-sel leheküljel:

Tundusmärkused. — Signalement.

Passi omanik.

Tema naine.

Le porteur du passeport.

Sa femme.

{ Amet	
{ Profession	
{ Sündimise koht	
{ Lieu de naissance	
{ Sündimise aeg	
{ Date de naissance	
{ Perekonna seis	
{ Situation de famille	
{ Elukoht	
{ Domicile	
{ Nägu	
{ Visage	
{ Silmad	
{ Couleur des yeux	
{ Juuksed	
{ Couleur des cheveux	
{ Iseäralised märgid	
{	
{ Signes particuliers	
{	

3-dal leheküljel:

--	--

Passi omaniku allkiri	}	
Signature du titulaire		
Tema naise allkiri	}	
Signature de sa femme		

Laste nimed ja sündimise aeg:
Noms et dates de naissance des enfants:

.....
.....
.....
.....
.....

4-dal leheküljel:

Kuhu sõitmiseks
pass välja antud

Pays pour lesquels ce
passeport est valable

.....
.....
.....
.....
See pass on maksev kuni
.....
.....

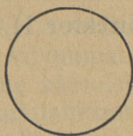
.....
.....
.....
.....
Ce passeport expire le
.....
.....

Välja antud

Délivré

.....
„ “ 19...

à
le „ “ 19...

5-dal leheküljel:

Pikendused.
Renouvellements.

6-dal leheküljel:

Märkused.
Remarques.

7-dal leheküljel:

Visas.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Enne käesoleva määruse jõustumist väljaantud välispassid kuuluvad ümbervahetamisele uuevormiliste välispasside vastu nende maksvuse tähtaja lõppemisel.

Erandina võivad senisevormilisi välispassse anda ja pikendada kuni 1. aprillini 1938 need välisesindused, kes õigustatud passe andma ja pikendama. Sellel korral välispassid antakse või nende maksvust pikendatakse kõige rohkem üheks aastaks.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

Riigihoidja K. Päts.

Siseminister K. Eenpalu.

Riigisekretär K. Terras.

28. Majandusministri korraldus firma „Chr. Jensen“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korralduse kehtivuse kaotamise kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

RT 7 — 1933 art. 52 all avaldatud Majandusministri korraldus firma „Chr. Jensen“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta kaotab kehtivuse.

Tallinnas, 11. jaanuaril 1938. Nr. 311/G-37.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

29. Majandusministri teadaanne.

Eraettevõtete Ametnikkude Koja seaduse muutmise ja täiendamise seaduse (RT 48 — 1937) § 38 põhjal teatan, et Eraettevõtete Ametnikkude Koja heaks võetava maksu määr 1938 a. kohta on Eraettevõtete Ametnikkude Koja täiskogu poolt määratud ja minu poolt kinnitatud 0,15 protsendi suuruses Koja valija aastapalgast, kusjuures aastapalgaks loetakse kindlapalgalistel 1938 a. jaanuarikuu palk korrutatud kaheteistkümnenele ja teistel — 1937 a. töötasude kogusumma.

Maksu tasumise tähtajaks on 1. veebruar 1938.

Tallinnas, 15. jaanuaril 1938.

Majandusminister K. Selter.

Peasekretär A. Kits.

30. Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise juhend.

Antud Sõjaministri poolt 5. jaanuaril 1938.

Alus: Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse (RT 69 — 1937) § 25, 27, 29, 37 ja 59 ning Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934) § 15 ja 19.

I.

1. osa.

Sõjamineisteeriumis ja sõjaväes teenivate, samuti riigikaitseelise kasvatus- ja õpetuse eripäevadel riigikaitsealistest õppustest osavõtvate isikute haiguskindlustuse korraldamise kohta.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Arstiabi võimaldamiseks antakse igale kindlustatule, välja arvatud § 8 loendatud isikud, selle väeosa (asutise) poolt, mille koosseisu kindlustatu kuulub, arstiabitunnistus käesolevale juhendile lisandatud vormi (lisa nr. 1, vorm nr. 1) järgi. Nimetatud arstiabitunnistus on värvilt roheline ja kannab esiküljel erinumbrit ning pöördel laujuhendi numbrit.

§ 2. Arstiabitunnistus esitatakse väeosa (asutise) arstile ravisaamise õiguse tõestamiseks ravisaamisel.

Väeosa (asutise) arst on kohustatud abitarvitajalt arstiabitunnistuse esitamist nõudma, kui abitarvitaja ei ole temale isiklikult tuntud.

§ 3. Kindlustatu perekonnaliikmed kasutavad oma ravisaamise õiguse tõestamiseks kindlustatule väljaantud arstiabitunnistust.

Ühes arstiabitunnistusega perekonnaliige on kohustatud esitama ka oma isikutunnistuse või muu isikut tõendava dokumendi.

Väeosa (asutise) arst on kohustatud nõudma isikut tõendavat dokumendi, kui abitarvitaja ei ole temale isiklikult tuntud.

§ 4. Arstiabitunnistus antakse välja kindlustatule tema teenistusse võtmisel viivitamatult.

Enne käesoleva juhendi kehtimahakkamist teenistusse võetud kindlustatutele arstiabitunnistus antakse välja viivitamatult pärast käesoleva juhendi kehtimahakkamist.

§ 5. Teated arstiabitunnistuse esiküljele kantakse perekonnaseisumeti tõendite, teenistuskirja või muude käesolevas paragrahvis tähendatud andmete põhjal.

Kindlustatu on kohustatud viivitamatult teatama alluvuse korras väeosa (asutise) ülemale kõigist asjaoludest, mis mõjutavad tema või ta perekonnaliikmete ravisaamise õigust.

Muudatused kindlustatu või ta perekonnaliikmete ravisaamise õiguses, mis väeosa (asutise) ülemale on teatavaks saanud kindlustatu teadaannete põhjal või mõnel muul viisil, kantakse kindlustatu arstiabitunnistusse.

§ 6. Peale eelmises (5) paragrahvis ettenähtud andmete kindlustatu on kohustatud teatama väeosa (asutise) ülemale sellest, kui kindlustatule või ta perekonnaliikmele makstakse ühekordset toetusraha sünnituse või surma korral riigi või omavalitsuse asutiselt või ettevõttelt.

§ 7. Kindlustatu on kohustatud arstiabitunnistuse väeosale (asutisele) tagasi andma teenistusest vabastamisel või väeosast (asutisest) üleviimisel, kuid igal juhul mitte hiljem kui seitsme päeva jooksul pärast väeosast (asutisest) lahkumist.

§ 8. Ajateenijatele, aspirantidele-mitteüleajateenijatele, sõjaväeorkestri-õpilastele, õppuste või katsemobilisatsiooni puhul tegelikku sõjaväeteenistusse võetutele, riigikaitselise kasvatus ja õpetuse eripäevadel riigikaitselistest õppustest osavõtjatele ja tööteenistuskohuslastele arstiabitunnistust ei anta. Arstiabi võimaldatakse neile kas Sisemäärustikus ettenähtud haigeteraamatu või väeosa (asutise) poolt väljaantud saatekirja esitamisel.

§ 9. Juhul, kui kindlustatul või tema perekonnaliikmel on õigus saada ravi veel pärast kindlustatu teenistusest vabastamist, teatab väeosa (asutise) ülem sellest väeosa (asutise) arstile, kes annab ravi või korraldab ravi andmist eelpool tähendatud isikutele Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses ettenähtud tähtaegade kestel ja teatab ravi lõppemisest väeosa (asutise) ülemale.

§ 10. Nakkushaiguse ohu või haigete isikute teenistusse või tööle ilmumise vältimiseks on kindlustatu, kes tervisrikke tõttu on puudunud oma teenistuskohuste täitmiselt üle 7 päeva, kohustatud enne oma teenistuskohuste täitmisele asumist pöörduma väeosa (asutise) arsti poole arstlikuks järelevaatuseks. Väeosa (asutise) arst otsustab, kas järelevaadatu on kõlblik jätkama oma teenistuskohuste täitmist või mitte ja teatab sellest väeosa (asutise) ülemale.

2. peatükk.

Raviandmise kohta.

§ 11. Ravi mittesõjaväeliselt sanitaarpersonaalilt või eraraviasutiselt, välja arvatud tähendatud ravi välismaal, võimaldatakse järgmistel tingimustel:

- 1) ravisaaja tasub raviandjale ravikulud täies ulatuses ise, kindlustuskandja kanda jääv ravikulude osa makstakse temale välja kindlustuskandja poolt hiljem;
- 2) tasuta ravi puhul kindlustuskandja kannab ravikulud ainult § 12 ettenähtud tasunormide alusel väljaarvutatud kulu ulatuses, kuna juhul, kui tegelikud ravikulud olid suuremad, ülejäänud osa ravikuludest jääb ravisaaja enese kanda.

§ 12. Mittesõjaväeliselt sanitaarpersonaalilt või eraraviasutiselt tasuta ravi puhul ravi võimaldamisel kindlustuskandja tasub ravikulud:

- 1) eraraviasutises ravisaamise puhul:
 - a) Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses § 31 p. 4 ettenähtud ravi puhul — vastava klassi normide kohaselt tegelikkude kulude järgi;
 - b) Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses § 31 p. 1 ja 3 ettenähtud ravi puhul — kohalikus omavalitsuse raviasutises kehtivate tasunormide alusel;
- 2) muudel juhtudel — Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruse (RT 3 — 1938) § 1 p. 3 tähendatud tasunormide alusel.

Juhul, kui raviandja poolt võetud tasu on väiksem vastavalt p. 1 või 2 tähendatud tasunormide alusel väljaarvutatud tasust, kindlustuskandja tasub ravikulud nende tegelikus suuruses.

§ 13. Ambulatoorse abi või koduse ravi saamist mittesõjaväeliselt sanitaarpersonaalilt või ambulantsilt väeosa (asutise) arst võib võimaldada ainult konsultatsiooniks.

§ 14. Esimese abi ja sünnitusabi saamiseks mittesõjaväeliselt sanitaarpersonaalilt väeosa (asutise) arsti eelnõusolek ei ole vajalik.

§ 15. Ravi mittesõjaväelises raviasutises väeosa (asutise) arst võib võimaldada ainult juhul, kui:

- 1) ravitarvitajat ei ole võimalik paigutada sõjaväeraviasutisse;
- 2) tervisriket ei saa sõjaväeraviasutises ravida vastava osakonna või jaoskonna puudumisel.

§ 16. Juhul, kui kindlustatu või ta perekonnaliikme asukohas puudub sõjaväearst, või kui viimane ei ole õnnetusjuhu või äkilise haigestumise puhul kättesaadav, võib kindlustatu või ta perekonnaliige ise pöörduda omal valikul vajaliku ravi saamiseks mittesõjaväelise sanitaarpersonaali või raviasutise poole.

Kindlustatu või ta perekonnaliikme ravile asumisest raviasutisse kindlustatu on kohustatud viivitamatult teatama väeosa (asutise) arstile või viimase puudumisel oma väeosa (asutise) ülema kaudu Sõjaväe Tervishoiuvalitsusele.

§ 17. Mittesõjaväelises raviasutises ravi võimaldamisel (§ 15 ja 16) paigutatakse ravitarvitaja riigi- või omavalitsuse raviasutisse. Erandina võib ravitarvitajat mõjuvatel põhjustel paigutada ka eraraviasutisse.

Eraraviasutisse paigutamise põhjustest väeosa (asutise) arst on kohustatud viivitamatult teatama Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülemale.

§ 18. Nii sõjaväelisse kui ka mittesõjaväelisse sanatooriumisse sõjaväearstliku komisjoni otsuse põhjal paigutamine võib toimuda ainult Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülema igakordsel loal.

§ 19. Välismaale saadetakse Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 29 p. 2 põhjal ravile vastavatesse kuurortidesse, raviasutistesse või arstide juurde kindlustatuid, kelle tervisriike on tekkinud Vabadussõja- või rahuajal teenistuskohuste täitmisel ning eriti kaaluvatel põhjustel ka muid kindlustatuid — kui ravi välismaal kliimalistel või muudel põhjustel on edukam ravist kodumaal.

§ 20. Välismaal elmise (19) paragrahvi järgi võimaldatud tasuta ravi puhul kindlustuskandja kannab ravikulud:

- 1) ravi puhul kuurortides ja igasuguse statsionaarse ravi puhul — Sõjaväe Keskhaigla ravipäeva tasunormide ja Välisteenistuse seaduse (RT 24 — 1936) § 29 alusel väljaarvutatud suurus;
- 2) muu ravi puhul — Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruks (RT 3 — 1938) § 1 p. 3 tähendatud tasunormide ja Välisteenistuse seaduse § 29 alusel väljaarvutatud suurus.

§ 21. Välismaal § 19 järgi võimaldatud osalise tasu alla kuuluva ravi puhul kindlustuskandja kannab elmise (20) paragrahvi kohaselt väljaarvutatud ravikuludest Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses § 33 ettenähtud protsendi.

§ 22. Kindlustatu saadetakse välismaale ja temale avanssi ravikulude tasumiseks antakse Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülema korraldusel.

Avansina antava summa suuruse määrab Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülem arvestusega, et avanss ei ületaks kindlustuskandja kanda jäävat tegelikku ravikulude osa.

Tegelikud sõidukulud sõitude eest väljaspool kodumaa piire tasub kindlustuskandja täiel määral sõidukulude krediidist (korral. eelarve § 2 p. b).

§ 23. Ägedateks nakkushaigusteks, millede ravimine Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 31 p. 3 põhjal on tasuta, loetakse Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse korraldamise määruse (RT 79 — 1937) lisas 5 loendatud nakkushaigused.

§ 24. Ambulatoorne ravi sõjaväeraviasutistes, füüsikaalne ja muu ravi sõjaväeraviasutiste erikabinettides ning laboratoorsed uurimused ja analüüsid sõjaväeraviasutistes on tasuta, välja arvatud kõik röntgenilised toimingud ning söehappevannid. Viimaste eest abitarvitaja on kohustatud tasuma 20% Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruks (RT 3 — 1938) § 1 p. 3 tähendatud vastavatest tasunormidest.

§ 25. Arsti ettekirjutuse põhjal otseselt arstimisabinõudeks määratud vahendeid, nagu: korsette, bandaaže, ortopeedilisi saapaid, antakse kindlustatutele teenistuskohuste täitmisest sõltuvalt saadud tervisrikete puhul tasuta. Muil juhtudel kindlustatutele ja nende perekonnaliikmetele tähendatud vahendeid ei osalise tasu eest ega tasuta ei anta, välja arvatud ajateenijad, aspirandid-mitteüleajateenijad ja sõjaväeorkestri-õpilased, kellele ortopeedilisi vahendeid antakse tasuta.

Arsti ettekirjutusel ravitarvitajatele antud bandaažid, prillid, kargud, kummikotid ja muud otsesteks arstimisabinõudeks määratud ravivahendid võetakse ravitarvitajalt vajaduse möödumisel tagasi.

Erandina ei võeta tagasi ajateenijatele, aspirantidele-mitteüleajateenijatele ja sõjaväeorkestri-õpilastele antud prille.

§ 26. Sõjaväeteenistuse Peakomisjoni, sõjaväeteenistuse komisjonide, sõjaväearstlikkude komisjonide või sõjaväearstide poolt raviasutistesse teenistuskõlblikkuse kindlakstegemiseks saadetud isikute järelekatsumine toimub tasuta.

Kui sõjaväearstlikud komisjonid Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses § 7, 28 või 29 või § 33 viimases lõikes ettenähtud juhtudel võivad võtta seiskoha isiku tervisliku seisundi kohta ainult pärast kliinilist järelekatsumist raviasutises, siis järelekatsumise kulud tasutakse Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses § 33 või 34 ettenähtud alustel.

§ 27. Patenditud ravimiteks loetakse Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse kohaldamisel need arstlik-keemilised vahendid, liitravimid ja doositud preparaadid, mis on müügil valmistaja poolt antud erinimetuste all.

§ 28. Patenditud ravimitest on lubatud ühistel alustel muude ravimitega tarvitada ainult neid, mis on loendatud käesolevale juhendile lisandatud nimestikus (lisa nr. 2).

Erandina võib Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülem lubada sõjaväeraviasutistes statsionaarsel ravimisel tarvitada ka muid patenditud ravimeid, kui need osutuvad hädavajalikkudeks.

§ 29. Mittesõjaväelistest apteekidest väeosa (asutise) arst võib võimaldada ravimi või ravivahendi muretsemist:

- 1) kui ravim või ravivahend puudub väeosa (asutise) ambulantsis ja kohapeal puudub sõjaväeapteek;
- 2) kui ravim või ravivahend osutub kiiresti vajatavaks ning väeosa (asutise) ambulants ja kohalik sõjaväeapteek on suletud;
- 3) kui kohapeal puudub sõjaväeambulants ja -apteek.

§ 30. Juhul, kui kindlustatu või ta perekonnaliikme asukohas puudub sõjaväearst, võib kindlustatu või ta perekonnaliige pöörduda ise vajalikkude ravimite või ravivahendite saamiseks mittesõjaväelise ambulantsi või apteegi poole, kui kohapeal puudub sõjaväeambulants või -apteek.

3. peatükk.

Ravikulude tasumise kord.

§ 31. Kodumaa mittesõjaväeliselt sanitaarpersonaalilt, mittesõjaväeliselt ambulantsilt või eraraviasutiselt ravi saamisel ravikulude tasumine raviandjale toimub § 11 p. 1 ettenähtud korras.

§ 32. Välismaal § 19 järgi ravisaamisel ravisaaja tasub ravikulud raviandjale täies ulatuses.

§ 33. Riigi- või omavalitsuse raviasutises ravi saamisel ravisaaja maksab raviandjale ravitasu välja kas täies ulatuses või enda kanda jääva protsendi ulatuses.

§ 34. Arve ravikulude täies ulatuses tasumise kohta (§ 31—33) esitatakse väeosa (asutise) arstile kindlustuskandjalt tema kanda jääva summa tagasi-saamiseks.

§ 35. Saanud arve ravikulude tasumise kohta (§ 34) väeosa (asutise) arst teeb kindlaks kindlustuskandja tasumisele kuuluva ravikulu suuruse vastavalt Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruse § 1 või käesoleva juhendi § 11, 12, 20, 21 või 24 järgi ja kinnitab selle arvel. Tallinnas ja Nõmmel asuvate väeosade (asutiste) arstid esitavad arved Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülemale, väljaspool Tallinnat ja Nõmmet asuvate väeosade (asutiste) arstid aga väeosa (asutise) ülemale, kinnitatud summa väljamaksmiseks haiguskindlustuse krediidist.

§ 36. Riigi või omavalitsuse raviasutises saadud ravi puhul kindlustuskandja tasumisele kuuluvad ravikulud, kui neid ei ole tasunud ravisaaja, tasutakse nimetatud raviasutisele Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse poolt, väeosa (asutise) arsti poolt kinnitatud arve järgi.

§ 37. Osalise tasu alla kuuluva ravi puhul sõjaväeraviasutises peetakse ravisaaja kindlustatu või tema perekonnaliikme kanda jääv ravikulude osa kinni kindlustatu teenistustasust väeosa (asutise) ülema korraldusel teenistustasu maksmise tähtjaks selgunud ravisaaja tasumisele kuuluva ravikulu osa suuruses.

Paragrahv 24 järgi ravisaaja kanda jääva ravikulude osa tasub ravisaaja ise raviandjale ravisaamisel.

§ 38. Isiku paigutamisest sõjaväeraviasutisse osalise tasu alla kuuluvale ravile väeosa (asutise) arst viivitamatult teatab väeosa (asutise) ülemale:

- 1) kuhu ja mis kuupäevast isik on ravile paigutatud;
- 2) ravisaaja kanda jääva ravikulude protsendi suuruse.

Perekonnaliikme ravilepaigutamisel tähendatakse teadaandes ära ka kindlustatu, kelle perekonnaliikmeks on ravilepaigutatu.

Isiku väljakirjutamisest sõjaväeraviasutisest teatab viimane viivitamatult ravialuse väeosale või asutisele.

§ 39. Sõjaväeraviasutisse osalise tasu alla kuuluvale ravile paigutatavale isikule antakse väeosa (asutise) arsti poolt kaasa saateleht, mis koostatakse käesolevale juhendile lisandatud vormi (lisa nr. 3, vorm nr. 2) järgi.

§ 40. Ravisaaja tasumisele kuuluvate ravikulude (juurdemaksu) arvestamiseks peetakse sõjaväeraviasutistes, välja arvatud alaliste haigevooditega ambulantsid, raamatut käesolevale juhendile lisandatud vormi (lisa nr. 4, vorm nr. 3) järgi.

§ 41. Alaliste vooditega sõjaväeambulantsides arvestatakse juurdemaks ambulantsi haigete-raamatu märkmete lahtris.

§ 42. Kindlustatu teenistusest vabastamisest, kes ise või kelle perekonnaliige viibib ravil, väeosa (asutise) ülem viivitamatult teatab sõjaväeraviasutisele.

§ 43. Ravi kestel ravitava üleviimisest ühest klassist teise, samuti ravitava tervisrikke muutumisest sääraseks, mida ravitakse tasuta, sõjaväeraviasutis viivitamatult teatab vastava väeosa (asutise) ülemale, juurdemaksu määra muutmiseks või juurdemaksu kinnipidamise lõpetamiseks.

§ 44. Raviandmise lõpetamisel sõjaväeraviasutis saadab juurdemaksu lõpliku summa kohta vastava väeosa (asutise) ülemale arve käesolevale juhendile lisandatud vormi (lisa nr. 5, vorm nr. 4) järgi.

§ 45. Sõjaväeraviasutised võivad ka ise ravitavalt isikult tema sellekohase soovi korral juurdemaksu vastu võtta, millest nad on kohustatud viivitamatult teatama vastava väeosa (asutise) ülemale.

§ 46. Arve järgi (§ 44) nõutava juurdemaksu väeosa (asutis), vaatamata sellele, missugusel eelarve aastal juurdemaks tekkinud, maksab Eesti Panka Sõjaministeeriumi korraliste kulude eelarve § 3-b krediidi uuendamiseks.

Arve järgi nõutava juurdemaksu sissemaksmisest krediidi uuendamiseks väeosa (asutise) ülem teatab vastavale sõjaväeraviasutisele ühes Eesti Panga kviitungi numbri äratäheandamisega.

§ 47. Mittesõjaväelisest apteegist ravimi või ravivahendi muretsemisel tasub ostja apteegile ravimi või ravivahendi hinna täies ulatuses ning esitab arve väeosa (asutise) arstile kindlustuskandjalt tema kanda jääva ravimi või ravivahendi hinna või selle osa tagasisaamiseks.

§ 48. Saanud eelmises (47) paragrahvis tähendatud arve, väeosa (asutise) arst teeb kindlaks, kas ravitarvitajal on õigus ravimit või ravivahendit saada tasuta või osalise tasu eest.

Juhul, kui ravitarvitajal on õigus ravimit või ravivahendit saada tasuta, väeosa (asutise) arst kinnitab arve esitatud suuruses.

Juhul, kui ravitarvitajal on õigus ravimit või ravivahendit saada osalise tasu eest, väeosa (asutise) arst teeb kindlaks kindlustuskandja kanda jääva kulu osa Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 36 alusel ja kinnitab selle suuruse esitatud arvel.

Kui mittesõjaväelisest apteegist muretsetud ravim sisaldab komponendi-dena patenditud aineid, mis ei ole loendatud § 28 tähendatud nimestikus (lisa nr. 2), siis väeosa (asutise) arst arvutab kindlustuskandja kanda jääva kulu osa Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 36 alusel ainult lubatud ainete hinnast. Paragrahv 28 tähendatud nimestikus (lisa nr. 2) loendamata patenditud ainete hind jääb ravimi ostja kanda.

§ 49. Tallinnas ja Nõmmel asuvate väeosade (asutiste) arstid esitavad kinnitatud arve (§ 48) Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülemale, kõik muud arstid — väeosa (asutise) ülemale, kinnitatud summa väljamaksmiseks haiguskindlustuse krediidist.

§ 50. Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 36 esimeses lõikes ettenähtud 10-sendiline maks (retseptimaks) tasutakse väeosa (asutise) arstile retsepti väljaandmisel või uuendamisel.

§ 51. Maksustatud retseptile kleebitakse väeosa (asutise) arsti poolt või tema korraldusel 10-sendiline arstiabimark. Pealekleebitud arstiabimark kustutatakse väeosa (asutise) arsti pitseriga või allkirjaga.

§ 52. Arstiabimargid valmistatakse Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülema korraldusel Sõjaministeeriumi korraliste kulude eelarve § 3 p. b krediidi arvel.

§ 53. Igale sõjaväearstile, kellel on õigus iseseisvalt sanitaarvarustist nõuda, antakse Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse poolt korraga välja kuni 500 arstiabimarki.

§ 54. Pärast kõigi saadud arstiabimarkide tarvitamist (§ 51) väeosa (asutise) arst annab nende markide väärtusele vastava summa üle Sõjaväe Tervishoiuvalitsusele või maksab Eesti Panka Sõjaministeeriumi korraliste kulude eelarve § 3 p. b krediidi uuendamiseks ja saadab kviitungi Sõjaväe Tervishoiuvalitsusele.

§ 55. Arstiabimargid ning retseptide maksuna (§ 50) saadud summad arvestatakse Sõjaväe Tervishoiuvalitsuses.

§ 56. Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses § 49 ettenähtud eraveo- või -sõiduabinõude kasutamise juhul, välja arvatud sõjaväearsti poolt isikliku sõiduvahendi kasutamise juhud, tasub kindlustatu, kelle enese või perekonnaliikme huvides sõidu- või veoabinõud kasutati, sõidu- või veokulud täies ulatuses ning esitab arve väeosa (asutise) arstile kindlustuskandjalt viimase kanda jääva summa tagasisaamiseks.

§ 57. Saanud eelmises (56) paragrahvis tähendatud arve, väeosa (asutise) arst teeb Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruse (RT 3 — 1938) § 3 alusel kindlaks kindlustuskandja kanda jääva sõidu- või veokulu suuruse, kinnitab selle arvel ja esitab arve väeosa (asutise) ülemale vastava summa tasumiseks kindlustatule väeosa (asutise) sõidukulude krediidist (korral. eelarve § 11-d).

§ 58. Sõjaväearsti poolt isikliku sõiduvahendi kasutamise puhul koostab arst sõidukulude arve Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruse (RT 3 — 1938) § 3 alusel ja esitab selle väeosa (asutise) ülemale sõidukulude väljamaksmiseks väeosa (asutise) sõidukulude krediidist (korral. eelarve § 11-d).

2. osa.

Väljaspool Sõjaministeeriumi ja sõjaväge teenivate Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse alla kuuluvate isikute haiguskindlustuse korraldamise kohta.

§ 59. Väljaspool Sõjaministeeriumi ja sõjaväge teenivatele Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse alla kuuluvatele isikutele ja nende perekonnaliikmetele, välja arvatud Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 2 p. 5 alla kuuluvad kaitseliitlased ja naiskodukaitseliikmed, ravi ning ravimeid ja ravivahendeid annab Sõjaministeerium.

§ 60. Kindlustuskandja kanda jäävate ravi ning ravimite ja ravivahendite kulude alal Sõjaministeeriumi ja kindlustuskandja vahel arveid ei peeta, vaid kindlustuskandja kannab igal eelarve aastal kindlustuskandja ja Sõjaministri vahel kokkulepitud summa Sõjaministeeriumi haiguskindlustuse krediidi (korral. eelarve § 3-b) arvele.

§ 61. Kindlustuskandja teenistuses olevatele Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse alla kuuluvatele isikutele ja nende perekonnaliikmetele ravi ning ravimeid ja ravivahendeid antakse Sõjaministeeriumi poolt ühesugustel alustel Sõjaministeeriumis ja sõjaväes teenivate Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse alla kuuluvate isikutega ja nende perekonnaliikmetega (§ 1—58).

§ 62. Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses ettenähtud eraveo- või -sõiduabinõude kasutamise juhtudel tasutakse sõidu- või veokulud kindlustuskandja poolt Sõjaväe haiguskindlustuse korraldamise määruse (RT 3 — 1938) § 3 alusel.

§ 63. Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse § 2 p. 5 alla kuuluvate kaitseliitlaste ja naiskodukaitseliikmete haiguskindlustust korraldab Kaitseliidu ülem.

II.

Käesolev juhend hakkab kehtima avaldamisega, välja arvatud § 19, § 20 p. 1 ning § 21, 22 ja 32, milliseid kohaldatakse arvates 27. augustist 1937.

Tallinnas, 5. jaanuaril 1938.

Sõjaminister kindral-major P. Lill.

Sõjaväe Tervishoiuvalitsuse ülem san. kindral-major M. Jervan.

Lisa nr. 1.Vorm nr. 1.

Arstiabitunnistus nr.....

Välja antud
 (väeosa või asutise nimetus)

tõendiseks, et selles tähendatud isikud on arstiabiõiguslikud Sõjaväe haigus-
 kindlustuse seaduse alusel.

Kindlustatu

auaste, nimi ja perekonnanimi
 sünniaeg
 ametikoht
 elukoht

Kindlustatu arstiabiõiguslike perekonnaliikmete nimed ja laste sünniajad

.....

Tagakülg.

Sõjaväe haiguskindlustuse seaduses (RT 69 — 1937) § 32, 33, 34 ja 36
 ettenähtud juhtudel ravikuludest jääb abitarvitaja enda tasuda järgmised osad:

1. ravimisel sõjaväeraviasutises %
2. ravimisel mittesõjaväelises raviasutises ja eraarsti
 juures %
3. ravimi või ravivahendi muretsemisel mittesõja-
 väelistest apteekidest %

Pitser

„ “19... a.

Nr.....

Väeosa ülem.

Adjutant.

Tunnistus tagastada väeosale (asutisele) kindlustatu teenistusest vabas-
 tamisel.

Tarvitamiseks lubatud patenditud ravimite nimestik.

Adrecain	Neuro-Yatren
Albargin	Novarsenobenzol
Ammonium sulfoichthyolicum	Novocain
Antithyreoidin	Noviform
Argyrol	Pantocain
Cardiazol	Pavopin
Choleval	Pituglandol
Citosein	Phospharsin
Coagulen	Proallon
Digalen	Protargol (ainult nina ja silma raviks)
Digipurat	Rhodarsan
Dicodid	Reactogen
Dilaudid	Rivanol
Dionin (ainult silma raviks)	Salol
Ergotin ampull.	Secacornin
Ephetonin	Spirocid tabl.
Eucain	Stovarsol
Eucerin	Strophantin
Filmaron-õli	Stypticin
Hegonon	Suprarenin
Helminal	Targesin (ainult nina ja silma raviks)
Hypophysin	Terpichin
Ichtosulfol	Thigenol
Insulin	Trypaflavin
Lobelin	Trypasol
Moutarde en feuilles de Rigollot	Tumenol-ammonium
Naphtalan	Uresan
Natrium sozodolicum	Vigantol-õli
Neosalvarsan	

Lisa nr. 3.

.....
(Raviasutise nimetus)

Väeosa

Perekonna-, ees- ja isanimi

Auaste ja ametikoht

Kelle perekonnaliige

.....
(perekonna toita)

.....
nimi ja perekonnanimi, auaste ja ametikoht

Vanus Usk

Elukoht

Päritolu

Haigestumise aeg ja koht

Kas tervisriike on saadud: 1) sõltuvalt teenistuskohuste täitmisest, 2) teenistuskohuste täitmisel, kuid sõlmumata teenistuskohuste täitmisest või 3) väljaspool teenistuskohuste täitmist.

(vastavalt alla kriipsutada)

Diagnoos

Juurdemaks

(Isiku enda kanda jääv osa ravikuludest protsentides, ühes sedusliku aluse märkimisega)

Pitser.

.....
" 19... a.

Väeosa arst.

Vorm nr. 2.

..... teatis
(Raviasutise nimetus)

nr.

Väeosa

Perekonna-, ees- ja isanimi

Auaste ja ametikoht

Kelle perekonnaliige

Väeosa arsti diagnoos

Haigla diagnoos

.....
" 19... a.

Ordinaator

Lõikejoon

..... teatis diagnoosi muutmisest
(Raviasutise nimetus)

nr.

Väeosa

Perekonna-, ees- ja isanimi

Auaste ja ametikoht

Kelle perekonnaliige

Endine haigla diagnoos

Uus haigla diagnoos

.....
" 19... a.

Ordinaator.

Lõikejoon

..... teatis
(Raviasutise nimetus)

nr.

Väeosa

Perekonna-, ees- ja isanimi

Auaste ja ametikoht

Kelle perekonnaliige

Ravi lõpp: tervenemud, puhkust antud.....
kõlbmatu sv. teenistusse, kõlbmatu rivi-
teenistusse lit. A, B, C, D p....., sur-
nud " 19... a.
(vastavalt alla kriipsutada)

.....
" 19... a.

Ordinaator.

Lisa nr. 5.Vorm nr. 4.

A R V E

Auaste	Perekonnanimi ja nimi	Ravimisaeg		Päevade arv	Juurde-maksu summa	
		Ilmu-nud	Lahku-nud		Kr.	s.

Märkus. Kinnipeetud summa maksta vahetult Eesti Panka Sõjaministeeriumi korral. kulude eelarve § 3-b krediidi uuendamiseks ja sissemaksust haigemajale teatada ühes Eesti Panga kviitungi numbri äratähendamisega.

„ „ 193... a.

nr.

Majandusülem.

Arveohvitser.

Tagakülj.

AMETLIK POSTKAART

Kellele

.....

.....

Kuhu

.....

31. Avalikkudel ja hädaabitöödel töötavatele töölistele tasu maksmise määrus.

Antud Teedeministri poolt 12. jaanuaril 1938.

Alus: Töbörside ja riiklikkude, kogukondlikkude ning ühiskondlikkude tööde korraldamise seaduse § 15 ja 21 (RT 56 — 1934).

I.

§ 1. Avalikkudel töödel töötavate tööliste päevapalkade ülemmääraks 8-tunnise tööpäeva eest on Teedeministeeriumi poolt kinnitatud ja kehtima-pandud tööliste palkade ja materjalide hindade tabelis ette nähtud töötasu normid.

Iga ettevõetava avaliku töö kohta esitavad töid korraldavad asutised kinnitamiseks tööliste päevapalga normid Teedeministeeriumi ehitusasjanduse inspektorile, kellel on õigus kinnitamiseks esitatud päevapalga norme tarv-duse järgi kas suurendada või vähendada.

§ 2. Hädaabitöödel töötavate tööliste päevapalgaks määratakse 8-tun-nise tööpäeva eest:

1) Harjumaal, ühes arvatud ka seal asuvad linnad ja alevid — meestöö-listele 1 kr. 40 s., naistöölistele 1 kr. 25 s. ja hobusemeestele 2 kr. 65 s.;

2) teistes maakondades, linnades ja alevites — meestöölistele 1 kr. 25 s., naistöölistele 1 kr. 15 s. ja hobusemeestele 2 kr. 50 s.;

3) nõrgajõulistele, kes kaotanud 35—60% tööjõust — meestele 1 kr. 5 s. ja naistele 80 s.

Haiguse- ja õnnetuskindlustuse maksude suhtes loetakse hobusemehe päevapalgast mehe teenistustasuks — Harjumaal linnade ja alevitega 1 kr. 40 s. ning teistes maakondades linnade ja alevitega 1 kr. 25 s.

§ 3. Hädaabitööde kantsleitöödel töötavatele tööjõududele määratakse päevapalgaks Tallinnas 1 kr. 60 s. ja mujal 1 kr. 40 s.

Kantsleitööjõudude tööaja kohta tuleb kohaldada hädaabitöid korraldavates asutistes alatistele tööjõududele üldiselt kehtivat tööaja kestust.

Avalikkudel ja hädaabitöödel töötavatele kantsleile, tehnilistele ja teistele haritud tööjõududele võidakse Teedeministri sellekohasel loal maksta ka kuupalga alusel kõrgemat tasu eelmises lõikes ettenähtud määrast, kusjuures nendele tööjõududele makstav tasu ei või olla kõrgem, kui vastavatel kohtadel teenivatel riigiteenijatel.

§ 4. Avalikkude ja hädaabitööde tükitöö hindamisel võetakse aluseks vastavate tööliikide tööliste palgad.

Juhul, kui päevatööliste tööaeg kestab vähem kui 8 tundi, määratakse päevatöölise tasu kindlaks vastavalt tehtud töötundide arvule, aluseks võttes 8-tunnise tööpäeva päevapalga.

§ 5. Hädaabitöödel töötavatele päeva- ja tükitöölistele ja kantsleitööjõududele, välja arvatud hobusemehed, makstakse peale palga nende tegelikul ülalpidamisel olevate seaduslike, adopteeritud, legitimeeritud ja teise abikaasa eelmistes abieludes sündinud lastelt kuni 16 aasta vanuseks saamiseni toetusraha — igalt lapselt 15 senti päevas.

Toetusraha maksmiseks esitavad tööbörsid töid korraldavatele asutistele ja organisatsioonidele vajalikud andmed tööliste laste arvu kohta kuni 16 a. vanuseni.

Töötavad lastevanemad mõlemad hädaabitöödel, loetakse lapsed mehe ülalpidamisel olevaiks, kui ei ole tõendatud, et lapsi peab tegelikult ülal ema.

Nädalateenistuse töötasu piiramisel (§ 6) ei arvestata toetusraha töötasuna.

§ 6. Suuremale arvule töötuile töö võimaldamiseks piiratud krediitide juures reguleeritakse hädaabitöödel töötavate tükitööliste nädalateenistus tööajaga sarnaselt, et töötasu ei ületaks:

1) Harjumaal, ühes arvatud ka seal asuvad linnad ja alevid — mees- ja naistöölistele — 12 krooni ning hobusemeestele 22 krooni;

2) teistes maakondades, linnades ja alevites — mees- ja naistöölistele 11 krooni ning hobusemeestele — 19 kr. 50 s.

II.

Käesoleva määruse jõustumisega kaotavad kehtivuse:

1) RT 83 — 1934 avaldatud Avalikkudel ja hädaabitöödel töötavatele töölistele tasu maksmise määrus ja

2) RT 97 — 1934 avaldatud sama määruse täiendus.

III.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

Teedeminister N. Viitak.

Ehitasasjanduse inspektor J. Ostrat.

32. Riigihoidja, Peaministri ja Riigikantselei vabateenijate koosseisu täiendamise määrus.

Antud Riigisekretäri poolt kokkuleppel Majandusministriga 12. jaanuaril 1938.

Alus: Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 31 — 1935.)

§ 1. Riigihoidja, Peaministri ja Riigikantselei vabateenijate koosseis (RT 83 — 1937) täiendatakse järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	I rajoon		II rajoon		Täiendused
	Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
III. Riigikantselei.					
A. Sekretariaat.					
Sekretär	1	250	—	—	
Käsundusametnik	2	140	—	—	
Käsundusametnik	3	120	—	—	
Käsundusametnik	2	90	—	—	
Käsundusametnik	3	80	—	—	Kahele korter, küte, valgustus
Autojuht	1	100	—	—	Korter, küte, valgustus
Lukksepp-kütja	2	70	—	—	”
Käskjalg	3	62	—	—	Kahele korter, küte, valgustus
Uksehoidja	1	62	—	—	Korter, küte, valgustus
Kojamees	1	62	—	—	”
Stenografist	1	52	—	—	
Elektromontöör	1	33	—	—	Korter, küte, valgustus

§ 2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 1938.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

Riigisekretär K. Terras.

33. Valimiste peakomitee otsus 13. jaanuarist 1938.

Alus: Riigivolikogu valimise seaduse (1937, 71, 592) § 31.

Linna-, alevi- ja vallavalitsused peavad olema avatud allkirjade andmiseks Riigivolikogu liikmeteks ülesseatavate kandidaatide esitamiskirjadele ja antavate allkirjade tõestamiseks, arvates Riigivolikogu valimiste väljakuulutamise päevast kuni esitamiskirjade esitamise viimase päevani, igal päeval, pühaja puhkepäevad kaasa arvatud, kella 9—15 ja kella 17—19.

Linna-, alevi- ja vallavalitsustel on õigus ülalmainitud allkirjade andmist ja tõestamist korraldada mitmes kohas korraga. Allkirjad antakse Riigivolikogu valimise seaduse § 31 ettenähtud isikute või isiku juuresolekul.

Tallinnas, 13. jaanuaril 1938.

Peakomitee abiesimees K. Terras.

Peasekretär A. Mägi.

34. Valimiste peakomitee otsus 13. jaanuarist 1938.

A l u s: Riigivolikogu valimise seaduse (1937, 71, 592) § 45.

Valimiste Peakomiteel on pitser, mille läbimõõt on 5 sentimeetrit; sõõri keskel on väikese riigivapi kuju ja sõõri ülemisel äärel sõnad „Valimiste Peakomitee“.

Valimisümbrikud märgitakse samanimelise templiga, mille läbimõõt on 3,4 sentimeetrit.

Tallinnas, 13. jaanuaril 1938.

Peakomitee abiesimees K. Terras.

Peasekretär A. Mägi.

35. Valimiste peakomitee otsus 15. jaanuarist 1938.

A l u s: Riigivolikogu valimise seaduse (1937, 71, 592) § 32.

Valimiste Peakomitee otsuse kohaselt on kandidaadi esitamiskirja esindaja poolt antava volikirja tekst määratud järgmiselt:

Volikiri.

Mina, valimisringkonnas Riigivolikogu liikme kan-
(valimisringkonna number)
 didaadiks ülesseatud
(kandidaadi perekonnanimi ja nimi)
 kandidaadi-esitamiskirja esindaja volitan
(esindaja perekonnanimi ja nimi)
 Riigivolikogu valimise seaduse (1937, 71, 592) § 32 viienda lõike põhjal enese
 eest ajama asju Valimiste Peakomitees ja Ringkondade-
(komitee nimi)
 Komitees hääleõigusliku kodaniku
(volitatava perekonnanimi ja nimi)

(esindaja allkiri)

..... linna-
 alevi-
 valla- } valitsuse nimel tõestan, et sellele volikirjale
 allakirjutanu on oma allkirja andnud minu juuresolekul isiklikult, ning et
 käesoleva volikirjaga volitatav on hääleõiguslik kodanik, mille kohta on esi-
 tatud tõendus omaavaltsuselt, kus isik seisab hääleõiguslike kodanike nimekirjas.

.....
(koht, kuupäev ja aasta)

Pitsers.

.....
(tõestaja allkiri ja amet)

Tallinnas, 15. jaanuaril 1938.

Valimiste Peakomitee abiesimees K. Terras.

Peasekretär A. Mägi.